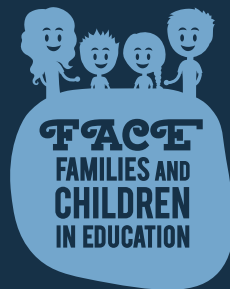


# FACE



**GÜVENİNİZİ ARTIRIN  
VE İŞBİRLİĞİ YAPIN**



FACE (Eğitimde Çocuklar ve Aile) veya Eğitimde Aileler ve Çocuklar, Zúrih'teki Öğretmen Eđitimi Üniversitesi (Pädagogische Hochschule Zúrih) ve İsviçre, Zúrih Kantonu Finans Departmanı tarafından ortaklaşa finanse edilen bir projedir.

Güveninizi artırın ve işbirliği yapın. Öğretmen Yetiştirme Kılavuzu.

Yazar: Wiltrud Weidinger  
Çizimler ve düzen: Nadine Hugi  
Redaksiyon: Franziska Agosti  
Türkçe'ye çeviri: Ahmetnafi İbrahim



**Kanton Zúrih  
Gemeinnützigler Fonds**

2022 yılında yayınlanmıştır.  
Zúrih Öğretmenlik Eđitimi Üniversitesi,  
eğitimde uluslararası projelendirme bölümü (İPE)

[phzh.ch/ipe](http://phzh.ch/ipe)  
[ipe-textbooks.phzh.ch](http://ipe-textbooks.phzh.ch)

©

Bütün yayın hakları korunmuştur. Bu baskının hiçbir bölümü Zúrih Kantonları Birliđi Fonu-Finans Bölümü (ki bu baskının tek sahibidir) izni olmadan tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve hiçbir şekilde elektronik ortamda veya belge şeklinde, fotokopisi de dahil, kaydedilip saklanamaz. Bu kural dünyanın her bir ülkesi için geçerlidir.

# FACE

Wiltrud Weidinger

## GÜVENİNİZİ ARTIRIN VE İŞBİRLİĞİ YAPIN

Öğretmen Eğitim Kılavuzu



## Bu kılavuzu nasıl kullanmalısınız

FACE'ya hoş geldiniz – Eğitimde çocuk ve aile – Güveninizi artırın ve işbirliği yapın!

Bu kılavuz size, öğretmenlere aittir ve DİSO programı eğitiminiz sırasında size faydalı olacaktır. Bu kılavuzda şunları bulacaksınız:

- FACE programı hakkında bilgi
- FACE'nun temel psikolojik ve pedagojik yönleri
- Uygulamanız gereken faaliyetler

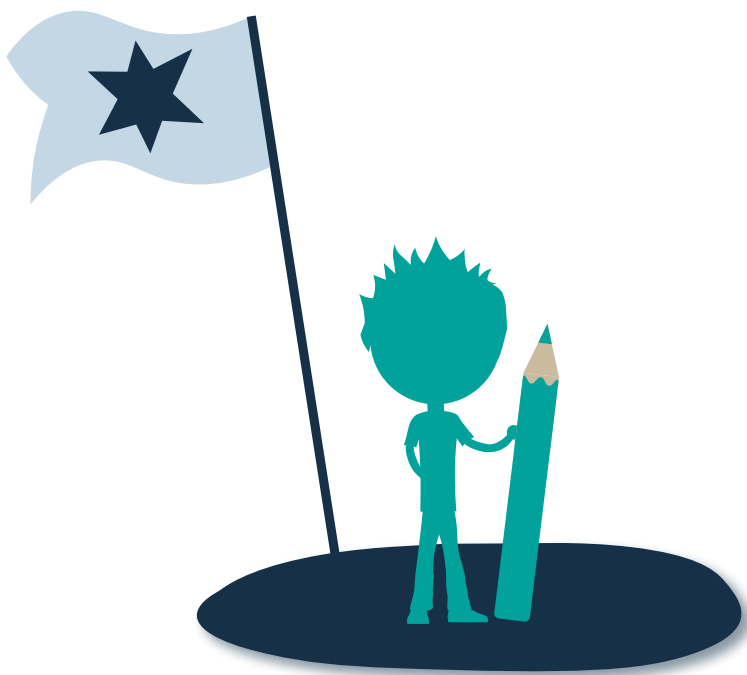
Etkinliklerin bazıları bireysel çalışma veya öğrenme için tasarlanmıştır; diğerleri, iş arkadaşlarıyla işbirliğini veya deneyim alışverişini içerir. FACE eğitim kılavuzu, çeşitli bölümlere yayılmış çeşitli konularda size rehberlik eder ve çeşitli konularda makaleler veya kısa özetler şeklinde bilgiler içerir. Tüm görevler, sizin tarafınızdan bir miktar aktivite gerektirir. Bölümlerde ayrıca yazmak için yeterli alan bulacaksınız. Görevlerin uygulanması için eğitmeninizden talimatlar alacaksınız.

Size keyifli bir eğitim diliyoruz.  
FACE öğretmenleri olarak başarılar.



## İçerik

<b>1</b>	<b>FACE – Programı</b>	<b>5</b>
1.1	Genel tanıtım: FACE Programı	5
1.2	FACE Organizasyonu	9
1.3	FACE Yetkinlikleri	11
<b>2</b>	<b>Psikolojik temeller</b>	<b>15</b>
2.1	Benlik kavramı. Öğretmenler için kontrol listesi	15
2.2	Yaşam becerileri	18
2.3	Mevcut yetkinliklerin vurgulanması	20
<b>3</b>	<b>Pedagojik temeller</b>	<b>23</b>
3.1	Öğretme ve öğrenmeye yönelik bakış açısı	23
3.2	Önemli yaşam becerilerini öğrenmek	26
3.3	Öğrencilerin ve öğretmenlerin farklı rolleri	28
<b>4</b>	<b>Didaktik yöntemler</b>	<b>31</b>
4.1	Görev tabanlı öğrenme	31
4.2	İşbirlikli öğrenme	33
4.3	Hedef yönelimi	35
4.4	Görevlerin farklılaşması ve çeşitlenmesi	36
<b>5</b>	<b>Öğrenimin değerlendirilmesi</b>	<b>39</b>
5.1	Değerlendirmeye ilişkin bakış açıları	39
5.2	Değerlendirme biçimleri	40
5.3	Değerlendirme normları	43
5.4	Öğrencilere geri bildirim vermek: öğretim görevlisinden kolaylaştırıcıya	44
5.5	Ebeveynlere geri bildirim vermek	46



# 1 FACE – PROGRAMI

## 1.1 Genel tanıtım: FACE – Programı

FACE – Eğitimde Çocuklar ve Aile, bir dizi öğretme ve öğrenme materyalidir. FACE serisi materyaller, çocukların özgüvenlerini ve kendi yeterlilikleri, yetenekleri ve ilgileri hakkındaki görüşlerini geliştirmelerini desteklemeyi amaçlar. Öğretme ve öğrenme materyali üç farklı seviyeye ayrılmıştır:

- 1** 4-6 yaş: FACE 1 – Kendinize inanın ve birlikte oynayın
- 2** 7-9 yaş: FACE 2 – Kendinize inanın ve birlikte kutlayın
- 3** 10-12 yaş: FACE 3 – Kendinize inanın ve birlikte çalışın

### Yapı

FACE serisinin tüm parçaları aynı şekilde yapılmıştır. Kılavuzlar altı ana temadan oluşur ve her bir tema çocukların veya ergenlerin bireysel düşünme ve yeterliliklerinin farklı gelişim düzeyleriyle ilgilidir. Her konu iki bakış açısı içerir: biri bireysel olarak öğrenciyle ilgili, diğeri ise öğrencinin etrafındaki diğer insanlarla ilgili. Bu iki bakış açısı arasında geçiş yapmak her konunun bir parçasıdır ve çocukların öz farkındalık geliştirmelerine ve etraflarındaki diğerlerinin onları nasıl anladığı konusunda deneyim kazanmalarına yardımcı olmayı amaçlar.

Her FACE el kitabı, öğrencinin kendi öğrenme süreçleri üzerine düşünmesi için bir konu ile sona erer (bölüm 7). Son sayfa, öğretmenin veya diğer eğitim personelinin öğrenciye özel geri bildirim girmesi için alan sağlar. Standart not verme yerine yapıcı geri bildirim kullanmanızı öneririz.

Her ödev, hedefleri, ders organizasyonunu, ana öğretim adımlarını ve gerekli materyalleri özetleyen bir bilgi ve talimat sayfasıyla başlar. Bazı görevler için varyasyon fırsatları sunulur. Bu sayfa öğretmenler ve diğer eğitim personeli için tasarlanmıştır. Bilgi sayfasından sonra çalışma materyali öğrencilere verilir. Bu sayfa veya sayfalar öğrencilerin üzerinde çalışması için tasarlanmıştır.

Her konu, grubun seviyesine göre 30–60 dakika arasında değişen 6 görevden oluşmaktadır. 5 numaralı görev her zaman çocukların evde yapması gereken bir görevdir. Çoğu zaman, öğrencilerin yazdıkları ebeveynlerden, kardeşlerden veya diğer aile üyelerinden görüşler alınır. (Yılın) sonunda FACE programı, ebeveynlerin katıldığı bir sergi veya etkinlik (kutlama) düzenler. Amaç, öğrencilerin FACE programındaki çalışmalarını sırasında elde ettikleri sonuçları ve ürünleri göstermek ve kutlamaktır.

**Bu taslak, FACE-Geliştirilmiş Güven ve İşbirliği'nin yapısını göstermektedir:**

Bölüm	Görev	İçerik
1-6: Konu	1-4	Okulda
	5	Evde
	6/7	Okulda ödev üzerine düşünme
7: Refleks	1-4	Okulda çözülmesi gereken öğrenme süreçlerinden yansıma
		Öğretmenden yazılı geri bildirim

## İçindekiler

Öğrenciler arasında bireysel düşünme, yeterlilik ve özgüven gelişimini teşvik etmek için FACE kılavuzları çeşitli konuları ele alır. FACE programında yer alan konular aşağıdaki alanları kapsamaktadır:

- Hakkımda
- Ailem ve ben
- Arkadaşlarım
- En sevdiğim yerler
- Ne yapabilirim – becerilerim
- Duygularım
- Çatışmaları nasıl çözerim

Her konu, her bireyin bakış açısından yanıtlanan ve aynı zamanda başka bir kişinin bakış açısından yanıtlanan sorular içerir. Öğrenciler çoğu durumda birlikte çalışmalıdır. Her bölümün 5. görevinde öğrenciler soruları aileleriyle paylaşır ve onların katkılarını veya görüşlerini sorar. Her FACE kılavuzu, öğrenciler, öğretmenler ve veliler tarafından üretilecek belirli bir ürüne odaklanır: FACE 1 (bir oyun partisinde birlikte oyun oynamak), FACE 2 (ortak kutlama) ve FACE 3 (sergi hazırlığı).



FACE kılavuzlarının içeriğine bakıldığında, içeriğin çoğunluğunun çevre bilinci, toplum, yurttaşlık, yaşam becerileri veya dil konularıyla ilgili olduğu açıktır. Farklı bölümlerde ve görevlerde gereken yetkinlikler aranırken matematik, sanat, el sanatları, tarih, coğrafya veya biyoloji gibi konular eklenebilir ve işlenebilir.

## Kültürel adaptasyon

FACE kılavuzları orijinal olarak Zürih Üniversitesi'nden öğretmen eğitiminde uzmanlar tarafından dünya çapında çeşitli öğretim konularında ve öğrenme kavramlarında kullanılmak amacıyla derlenmiş ve oluşturulmuştur. Bu nedenle, görevlerin çoğu aşağı yukarı "kültürden bağımsız" olacak şekilde tasarlanmıştır, yani tüm dünyada yaşa uygun çocuklar veya ergenlerle kullanılabilirler anlamına gelir. Bununla birlikte, her konu, malzemenin kullanıldığı belirli ortama uyarlanabilecek bir veya iki görevi de içerir. Bu görevler genellikle belirli kültürel veya azınlık grup konularına odaklanır (örn. sokak çocukları, mülteci çocuklar, etnik azınlıklar vb.). FACE kılavuzlarını derlemek için çeşitli kaynaklar kullanılmıştır, bunların bazıları orijinal formlarındadır ve çoğu bu kılavuzların ihtiyaçlarına ve amacına uyacak şekilde uyarlanmıştır. Durum buysa, her görevin veya öğrenci çalışmasının altında bir referansla belirtilir.

## Farklı roller

### Öğrencilerin öğrenci olarak rolü nedir?

FACE programının ana aktörleri öğrencilerdir. Elde ettikleri sonuçlar ve başarıları üzerinde en güçlü etkiye sahiptirler. Bu malzeme onlara sadece hediye edilmekle kalmaz: onu kazanmak zorunda kalacaklar! Yaşlarına uygun bir şekilde öğrenecek, yazacak, çizecek, röportaj yapacak ve insanlarla iletişim kuracaklar. Öğretme ve öğrenme materyali, öğrenciler arasında aktif öğrenmeyi teşvik edecek ve onları kendi öğrenme süreçlerinden sorumlu kılacak şekilde tasarlanmıştır. FACE ayrıca öğrencilerin ne öğrendiklerini planlamalarını ve kontrol etmelerini de gerektirir: bir tür öğrenme stratejisi olarak öz-farkındalık sürecini geliştirir ve iyileştirir.

### Öğrenci velilerinin rolü nedir?

Ebeveynlerin rolü, çocuklarına öğrenme konusunda destek olmaktır. Bunu temel olarak öğrencilerin ne yaptıklarıyla ilgilenerek, onlarla sorunları tartışmak için zaman ayırarak, onları dinleyerek, onlara ihtiyaç duydukları bilgileri veya hazırlamaları ve okula götürmeleri gereken materyalleri (örneğin, fotoğraflar) vererek yaparlar.

### Öğretmenin rolü nedir?

Öğretmenlerin rolü, öğrenciler arasında aktif öğrenmeyi ve bilgi aktarımı alanında profesyoneller olarak kendi öğrenmelerini teşvik etmektir. Öğretmen öğretmek yerine, öğrencilerini öğrenme süreçlerinde destekleyen öğretici, kolaylaştırıcı ve rehber rolünü üstlenecektir. Bununla birlikte, öğretmenin öğrenme sürecine rehberlik etme, çalışmalarının değerlendirilmesi sırasında öğrencilerin sonuçları ve ürünleri hakkında geri bildirim verme sorumluluğu hala vardır.

Benim açımdan FACE programının üç ana fikri şunlardır:

1.
2.
3.



## 1.2 FACE Organizasyonu

### Görev:

1. Bir sonraki sayfadaki kısa metni okuyun.
2. Programınızı düşünün. FACE bir yere sığabilir mi? Bu durum sınıf öğretmenleri ve branş öğretmenleri için farklı olacaktır.
3. Mevcut programınızı tamamlayın ve FACE'nin sığabileceği yerleri yazın.
4. İki soru yazın ve grubunuza sorun.

Öğretmenin görevi, FACE öğretiminin nasıl organize edileceğine karar vermektir. Bu, klasik öğretime ve grup öğrenimine uymanın entegre bir yolu olabilir (örneğin, FACE, günlük veya haftalık yarım saat uygulanabilir). Aynı zamanda daha tutarlı olabilir – blok saatleri şeklinde (örneğin, ardışık iki haftaya yayılan blok saatleri şeklinde düzenlenen FACE). Çocukların daha uzun süre devam edebilmeleri için FACE'nun düzenli olarak kullanılmasını öneriyoruz. Bu, FACE kılavuzunun öğrenciler için kullanışlı ve tanıdık bir araç olmasını sağlayacaktır.

### Mevcut ders planım:

	Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma
08 – 09					
09 – 10					
10 – 11					
11 – 12					
13 – 14					
14 – 15					
15 – 16					
16 – 17					
17 – 18					
18 – 19					
19 – 20					

Programınızı düşünün ve FACE'yi nereye ekleyebileceğinizi yazın (örneğin, boşluklardan birinde 30 dakika mı yoksa haftada 1 ila 2 saatlik sabit bir süre mi?). FACE ile yurttaşlık, dil, sanat vb. konuları da kapsayabileceğinizi unutmayın.

**Gruba sormak için iki soru yazın:**

1.
2.



## 1.3 FACE yetkinlikleri

### Görev:

1. 4 kişilik bir gruba girin.
2. Bir sonraki sayfadaki yetkinlik metnini okuyun.
3. FACE'nun desteklediği ana yetkinlikleri yazın.
4. Listedeki üç yetkinlik toplayın.
5. Bu kitapta, bir yeterliliğe yönelik bir görev bulun. Görevi ve ilgili yetkinliği yazın.
6. Grupta paylaşın.

Çok kültürlü ve çok ırklı sınıflarda öğretme ve öğrenme yetkinlik temelli olmalıdır. Pedagojide, “yeterlilikler” altında neyin ait olduğuna dair farklı tanımlar vardır. Almanca konuşulan dünyada en yaygın olarak kullanılan tanım Franz E. Weinert “Yetkinlikler, motivasyon, irade, sosyal hazırlık ve değişen durumları başarılı ve sorumlu bir şekilde çözme ile ilgili yetenek gibi belirli sorunları çözmek için bireylerde mevcut olan veya onlardan istenen bilişsel beceri ve yeteneklerdir” (Weinert 2001). Bu olgusal bilgiyle ilgili değil, sorunları çözmeye yeteneğiyle ve son olarak gerekli tutum ve motivasyonla ilgilidir. Öğretim metodolojisi iki tür yetkinliği ayırt eder, öznel ve aktarılabılır yetkinlikler. Konuya özel yeterlilikler, bir okul konusuyla yakından ilgili tüm becerileri temsil eder. Aktarılabılır yeterlilikler, öğrencilerin yaşamla başa çıkmak için ihtiyaç duyduğu tüm beceri ve yeteneklerdir ve özellikle okuldaki belirli bir konu ile ilgili değildir. Bunlar, örneğin kişisel yetkinlikler (özgüven, düşünme vb.), sosyal (işbirliği becerileri, çatışma çözme becerileri vb.), aynı zamanda metodolojik yetkinlikler (iletişim becerileri, problem çözme becerileri vb.) olabilir.

Kısaca şu anlama gelir:

- Öğrenciler tarafından ulaşılabılır hedefler, farklı yetkinlik alanlarını veya seviyelerini temsil eder. Okulda öğrenme, belirli bir konu yelpazesi veya halihazırda ulaşılabılır gereken belirli içerik hedefleri tarafından yönlendirilmez, ancak öğrencilerin adım adım edinmesi gereken bir dizi yeterlilik tarafından yönlendirilir.
- Öğrencilerin profesyonelliği ve ilerlemesi, belirli bir yeterlilik düzeyine göre başarıları (veya daha yaygın olarak adlandırıldığı şekliyle “performans”) ile değerlendirilir.

Yeterlik temelli öğretime yapılan vurgu, öğrencilerin ihtiyaçlarına yönelik eğitim ihtiyacı ile ilgilidir. Genel olarak, yeterliğe dayalı öğretimin aşağıdaki yönler/prosedürler/yollar vb. ile karakterize edildiği söylenebilir:

- Zor ama özenle seçilmiş görevleri kullanarak öğrencilerin bilişsel yeteneklerinin etkinleştirilmesi.
- Mevcut bilgi ve beceriler ile yeni öğrenilen içerik arasında bağlantı kurmak.
- Akıllı uygulama.
- Bilgi ve becerileri uygulamak için uygun durumları araştırmak.
- Öğrenme süreçlerinde bireysel destek.
- Öğrenciler kendi öğrenme ilerlemeleri (üstbiliş) üzerinde derinlemesine düşünürler.

### **Yeterlilikler ve yaşam boyu öğrenme**

Akademik çevrelerde, yeterlilikler genellikle yaşam boyu öğrenme kavramının yanı sıra okulda uygun yaşam becerilerinin kazanılması ile ilişkilendirilir. Bu eğilim, Avrupa Komisyonu'nun (Avrupa Komisyonu 2010) yayınladığı makalelerde de gözlemlenmektedir: “Hayatta ihtiyaç duydukları temel bilgi, beceri ve yetkinliklerin kazanıldığı bir yerdir ve aynı zamanda okul, temel bilgilerinin kazanıldığı yerdir. değerler ve davranışlar gelişir.” Sonuç olarak, öğrencilerinin öğrenmelerini uzun vadeli bakış açılarına yönlendirmek için gerekli yetkinlikte öğretmenlerin yetiştirilmesine ihtiyaç vardır.

Bu yetkinlikler, yaşam boyu öğrenme ihtiyaçları ve öğrenme motivasyonu, öz yeterlilik ihtiyacı, ekip çalışması becerileri, bilgi ve araştırma yetkinlikleri, esneklik, iletişim yetkinlikleri vb. alanlarla ilgilidir. FACE kılavuzları, çocuklara ve gençlere, kendi önceden var olan yetkinliklerini anlamaları ve farkına varmaları için rehberlik eder. Ayrıca el kitaplarında öğrencilerin benlik kavramlarını ve özgüvenlerini, karşılıklı işbirliklerini, hatalardan sağlıklı bir öğrenme kültürünün geliştirilmesini, kendi kendine öğrenmenin temel motivasyonunu, kendi öğrenmelerini değerlendirme yetkinliğini geliştirmeyi amaçlar. Benlik kavramını ve yaşam becerilerini geliştirmenin daha ayrıntılı bir açıklamasında, aşağıdaki yetkinlik alanları anahtardır:

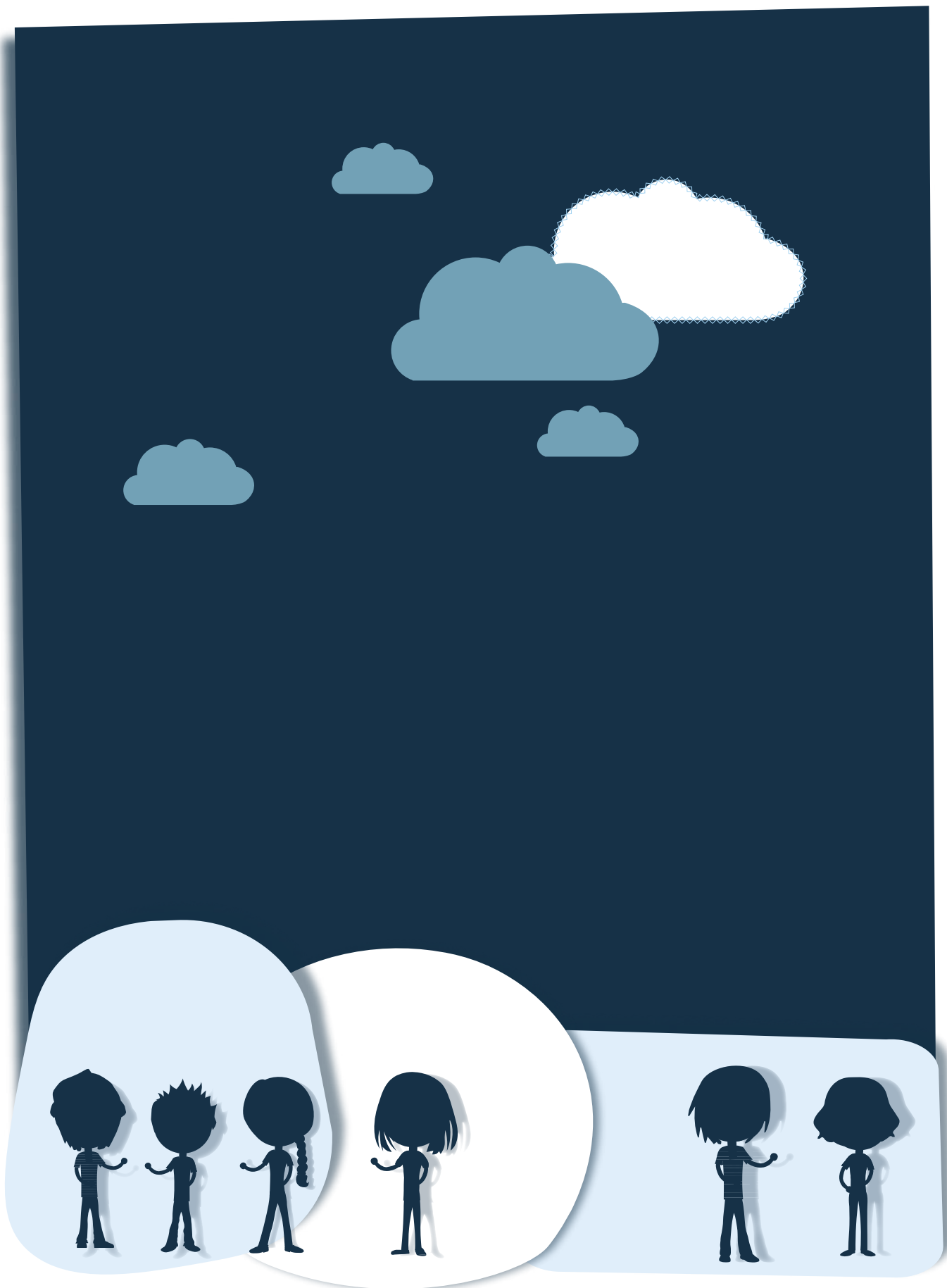
- kişinin kendi güçlü ve zayıf yönlerini analiz etme yetkinlikleri
- bilgiye metodolojik erişim ve öğrenme stratejileri geliştirme yetkinlikleri
- çatışma çözümü için yeterlilikler
- iletişim ve işbirliği için yeterlilikler
- karar verme ve sorumluluk alma yetkinlikleri.

Bu anlamda “analiz yetkinliği”, beceri ve yetenekleri (eksiklik odaklı yaklaşımdan ziyade) yetkinlik odaklı bir yaklaşımla yakalamayı, tanımlamayı ve sıralamayı, ölçmeyi – kullanıma sokmayı – değerlendirmeyi amaçlar. “Metodolojik yeterlilik”, yalnızca – yansıma ve kişinin meslektaşları ile diyaloga girme becerisine izin veren yöntem ve tekniklerde ustalığı tanımlar. Bunlar, listeler yazma, “lehte” veya “karşı” iddiada bulunma, gerçek bir durumu sunabilme (örneğin duyguları ifade etme), röportaj yapma, geri bildirim verme ve

alma, “...ya olsaydı...” durumlarını hayal etme, belirli bir sorun için alternatif çözümler bulma gibi yöntemleri içerir, vb.

Bu yeterlilikler ve yöntemler, tüm öğrenme stratejileri yelpazesini kapsar, belirli bir kişinin yaşamın zorluklarıyla başa çıkmasına yardımcı olan çalışma alışkanlıkları ve düşünce süreçleri hakkında daha derin bir anlayış kazanma sürecinde hizmet etmeyi amaçlar. Özellikle proje sosyal olarak dezavantajlı ve damgalanmış insan gruplarına ulaşmayı hedefliyorsa, “çatışma yetkinlikleri” alanı çok önemli hale geldi. Romanya’daki Roman çocuklar örneği, toplumsal yaşamda şiddet içermeyen çatışma çözümü için bir strateji edinmenin gerekli olduğunu göstermektedir. Bununla bu çocukların ve gençlerin huzurlu bir yaşam sürmelerine yardımcı olunmasını diliyoruz. Yaşa uygun “iletişim ve işbirliği yetkinlikleri” alanı, saygılı iletişim, fikirleri ifade etme, ihtiyaçları formüle etme, dinleme ve yanıt verme yeteneğinin yanı sıra çiftler ve küçük gruplar halinde her türlü işbirliğini içerir. Bu şekilde, öğrenciler sadece yüksek ve ileri eğitimde kendilerini bekleyen zorluklara değil, aynı zamanda iş dünyasında karşılaşacakları zorluklara da hazırlanmalıdır. Son olarak, “karar verme ve sorumluluk alma yetkinlikleri” öğrencilerin ilgi alanlarıyla ilgili ilk kararlarını verebildikleri, aldıkları kararların sorumluluğunu alabilmeleri ve bunları yapabilmeleri gereken yeterlilikler alanını tanımlar. onları haklı çıkarmak için. Öğrenci okuldan işe geçiş noktasına yaklaştıkça bu giderek daha önemli hale gelir.

Yeterlilikler	FACE'deki Görevler
1.	
2.	
3.	





## 2 PSİKOLOJİK TEMELLER

### 2.1 Benlik kavramı? Öğretmenler için kontrol listesi.

#### Görev:

1. Kendinizi neyle ilişkilendirdiğinizi düşünün – bir kavram. Öğrencilerinizi düşünün. Öğrenci isimleri listesine bakarsanız ödevinizde size yardımcı olabilir.
2. Sizce bu öğrencilerden kimlerin benlik kavramı olumludur? İsimlerini yazın.
3. Aşağıdaki metni okuyun.
4. İsim listesine bakın, fikriniz hala aynı mı? Eğer öyleyse tabloda “Evet” i işaretleyiniz.

Olumlu benlik kavramına sahip öğrenciler:

Öğrencinin adı	Evet veya Hayır?



### Benlik kavramı

FACE'ye göre benlik kavramı, "belirli bir kişinin kendileri hakkındaki bilgi ve inançları – duyguları, davranışları ve beklentileri" olan genel benlik kavramı fikrini takip eder. Bu bağlamda tanımlanan benlik kavramı farklı kategorilere ayrılabilir. Veya akademik olmayan alanlar (fiziksel görünüm, popülerlik, güvenilirlik, ebeveynlerle ilişkiler, duygusal istikrar) veya akademik alanlar (sözel, matematik, problem çözme, sanat vb.) gibi alt kategorilere ayrılabilir. Bu nedenle, benlik kavramı, başarı ve benlik saygısı ile güçlü bir şekilde ilişkilidir. Ancak benlik kavramı bilişsel bir yapı, kim olduğumuza dair bir inanç olarak da tanımlanabilir. Kendine güven, yaşamın her alanında benlik kavramını içeren daha genel bir benlik saygısı duygusudur. FACE bağlamında bu ifadeyi benlik kavramı için bir model olarak kullanıyoruz. Kendine güven, bir kişinin kültürel çevresinden ve bir kültürün o kişinin belirli özelliklerine nasıl değer verdiğinden de büyük ölçüde etkilenir. Bu kültürel etki, çocuklar ve aileleri hayatta kalmak için mücadele etmeye zorlayarak daha düşük sosyo-ekonomik statüye sahip ortamlarda yetiştirildiğinde büyür.

Başka bir deyişle, benlik kavramı kendimiz hakkında ne hissettiğimizi gösterir. Bir çocuk veya ergen için bu, ailesi tarafından nasıl ve ne kadar değerli hissettiğini, öğrenci olarak nasıl hissettiğini, öğretmenlerinin ve sınıf arkadaşlarının onu nasıl kabul ettiğini, nasıl gördüğünü ifade eder. kendini birinin arkadaşı olarak vb. Benlik kavramı aynı zamanda çocukların arkadaşları tarafından kabul edildiklerini hissettiklerini ve yaşamlarında kendilerini geliştirmek için kendi yeterliliklerine inanıp inanmadıklarını da içerir. Olumlu bir benlik kavramı, çocuklarda ve ergenlerde memnuniyet derecesi, sosyal ve duygusal benlik saygısı ve akademik başarıları için belirleyicidir. Kendine karşı olumsuz duygular besleyen çocuk ve ergenler, başkalarına karşı da aynı duygulara sahip olma eğilimindedir. Genellikle akademik başarıları düşüktür ve davranış sorunlarına daha yatkındırlar. Çocuk büyüdükçe, olumsuz benlik kavramının etkilerini ortadan kaldırmak daha zor hale gelir. Ancak, hayatınızın diğer alanlarını etkilemeden belirli alanlarda çok düşük ve olumsuz bir benlik kavramına sahip olmanız mümkündür. Ayrıca benlik kavramının derecesi zamanla değişebilir. "Farklı" hisseden çocuklar olumsuz bir benlik kavramı geliştirme eğilimindedir. Öğrencileri dengeli bir benlik kavramı geliştirmek için desteklemek çok önemlidir.

Öğrenciler, güçlü yönlerini tanıyarak ve onlara saygı göstererek kendi sınırlarını görebileceklerdir. Öğrencilerin mükemmel olmanın mümkün olmadığını nasıl anlayacaklarını öğrenmeleri gerekiyor, çünkü hiçbirimiz değiliz. Mükemmellik çok gerçekçi olmayan bir hedeftir. Mükemmel olmaya çalışan herkes mutsuz olur. Öğrencilerin amacı ellerinden gelenin en iyisini yapmak olmalıdır. Çocuklarda ve ergenlerde benlik kavramının desteklenmesi belirli yeterlik ve becerilerle ilgilidir.

### Benlik kavramıyla ilgili davranışları gözlemlemek için bir ölçüt

Öğrencilerin benlik kavramını belirli bir süre boyunca gözlemlemek ve değerlendirmek mümkündür. Bir öğretmen olarak benlik kavramlarını değerlendirmek için bir ölçüt olarak aşağıdaki soruları sorabilirsiniz:

#### Öğretmenler için kontrol listesi:

- 
- Öğrenciler işlerinde veya oyunlarında hata yapma riskini almaya istekli mi?
  - Sınıfta konuşacak kadar özgüvenleri var mı?
  - Yeni deneyimler için istekliler mi ve zorlukları seviyorlar mı?
  - Arkadaşlık geliştirebilirler mi?
  - Kendilerine hedefler koyabiliyorlar mı?
  - Öğretmenin gereksinimlerini karşılıyorlar mı?
  - Kendilerine yönelik beklentileri gerçekçi mi?
  - Yenilgiyi kabul edebilirler mi?
  - Kendi hatalarından ders almaya hazırlar mı?
  - Sorunlarla ve başarısızlıkla nasıl karşılaşıyorlar?
  - Sınıf tartışmalarına katılmak için yeterli özgüvene sahipler mi?
- 

Öğrencilere çalışmalarına nasıl değer vereceklerini öğretmeye çalışın. En iyi kreasyonlarının parçalarını ayrı bir klasörde toplamalarını sağlayın. Amaç, öğrencilerin temel motivasyonunu harekete geçirmektir. Temel motivasyon içten gelir ve övgü veya ödül gibi herhangi bir dış tepkiye bağlı değildir. Öğrenciler kendilerini iyi hissedersen yüksek düzeyde motive olurlar. Okulda bir alanda başarılı olmaları onları başka bir alanda risk almaya ve yeni şeyler denemeye motive edebilir. Öğrencinin akademik olarak güçlü ve başarılı olduğu alan bulmak öğretmenin işidir. Öğrenciler ancak kendi çalışmalarını değerlendirebildiklerinde dış etkilerden ziyade kendi değerlerine güvenebileceklerdir.

Öğrencilerin benlik kavramının gelişimi için öğretmenleri ve sınıf arkadaşları tarafından kabul edildiğini hissetmeleri çok önemlidir. Öğretmenler, öğrencilere herkesi sevmemenin normal olduğunu, ancak başkaları tarafından kabul edilip kabul edilmeleri gerektiğini öğretmeye çalışmalıdır.

## 2.2 Yaşam becerileri

### Görev:

1. Aşağıdaki metni okuyun.
2. Ders verdiğiniz sınıfı düşünün.
3. Tabloyu yaşam becerileri ölçek ile doldurun
4. Öğrencileriniz en iyi nerede başarılı oluyor? Sizce nerede hala çok fazla iyileştirmeye ihtiyaç duyuyorlar?
5. Tamamladığınız yaşam becerileri ölçeğinizi en az iki iş arkadaşınıza gösterin ve tartışın.

FACE'de kullanılan anahtar bir terim olarak yaşam becerileri, Dünya Sağlık Örgütü (Dünya Sağlık Örgütü (WHO), 2001) tarafından yapılan aşağıdaki tanıma atıfta bulunur: gündelik hayatın talepleri ve zorlukları. "Yaşam becerileri, bireylerin günlük yaşamın talepleri ve zorluklarıyla etkin bir şekilde başa çıkmalarını sağlayan uyarlanabilir davranış yeteneğini temsil eder". DSÖ 10 temel beceriyi tanımlar:

- Karar verme
- Sorunları çözme
- Yaratıcı düşünme
- Eleştirel düşünme
- Etkili iletişim
- Kişilerarası beceriler
- Öz farkındalık
- Empati
- Duygularla başa çıkmak
- Stresle başa çıkma

Bu nedenle yaşam becerileri, bireyin yaşamını sürdürmek ve zenginleştirmek için ihtiyaç duyduğu yetkinlikler olarak tanımlanabilir. Bu yaşam becerilerinin gelişimini destekleyen materyaller, bu yeterlilikleri ele almalı ve önceden var olan yeterlilik düzeylerinin görünürlüğüne katkıda bulunmalı, bunları okuldaki yaşam becerilerini desteklemek için aktarmalı ve kullanmalı. Daha detaylı bir anlayış için, FACE programı aracılığıyla geliştirilen materyal, daha iyi bir değerlendirme yapabilmek için farklı alanlara ayrılan öz yeterlilikleri tanımlamaktadır (tekrar bölüm 1'deki yeterliliklerin açıklamasına bakınız).



## 2.3 Mevcut yetkinliklerin vurgulanması

### Görev:

1. Metni yalnız okuyun.
2. Eğitim verdiğiniz sınıfta önceden var olan yetkinlikleri göz önünde bulundurun.
3. Onlar kim? Onları yazabilir misin?
4. Listeyi iş arkadaşlarınızla paylaşın? Benzerlikler bulabilir misin?

Bir toplumdaki azınlık veya savunmasız gruplardan gelen çocuklar ve ergenler, genellikle yalnızca etnik kökenleri ve genel nüfustan farklılıkları nedeniyle değil, aynı zamanda okula sınırlı erişim ve devamsızlık nedeniyle de ayrımcılığa maruz kalmaktadır (UNICEF 2007).

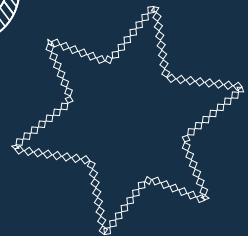
Ancak bu, bu çocukların daha önceden edinilmiş yeterlik ve becerilere sahip olmadan okula “tabula rasa” olarak başladıkları anlamına gelmemektedir. Aksine, kötü sosyoekonomik koşullarda büyüyen çocuklar genellikle ailelerinin hayatta kalmasına katkıda bulunmak zorundadır. Örneğin Roman çocukları okul ortamında gözlemlediğimizde bu olgu ortaya çıkıyor. Bu çocuklar, informal eğitim ortamlarında, ailelerinde, arkadaşlarıyla, sokakta vb. kazandıkları yetkinlik ve becerilerle okula girerler. Çoğu zaman, eğitim sistemi – sadece Güneydoğu Avrupa ülkelerinde değil, aynı zamanda çoğu Batı ülkesinde de – önceden var olan bu yetkinlikleri görmez, ölçmez ve değerlendiremez. Okullar, daha önce kazanılan bu yetkinlik ve becerilerin kullanılabilmesi, test edilebileceği, geliştirilebileceği ve eğitim kurumları tarafından faydalı ve kabul görecektir şekilde aktarılabilmesi fırsatları sunmamaktadır.

Önceden kazanılan bu yetkinlikler genellikle karar verme, problem çözme, yaratıcı düşünme, etkili iletişim, duygular ve stresle başa çıkma vb. gibi tanımlanan yaşam becerilerini içerir, ancak aynı zamanda sayma, sözlü iletişim becerileri gibi okul konularıyla ilgili yetkinlikleri de içerir (özellikle çocuklar belirli ürünleri satmakla görevlendirilmişse), teknik beceriler (onarım, tarım işi, el sanatları) ve ayrıca çevreleri ve mevcut malzemeler (tarım çalışması, hava tahmini vb.) veya sanatsal/müziksel beceriler ( zengin kültürel miras nedeniyle). Okullarda, bu tür yeterliklere sahip çocuklar bunları gösteremez ve kanıtlayamazlar çünkü okul ödevlerini, testleri veya diğer değerlendirme biçimlerini gerçekleştirmek için bunlardan herhangi birine ihtiyaç duyulursa çok azı vardır. Roman çocukların, Roman olmayan çocuklarla karışık gruplara yerleştirildiğinde, hızla damgalanmalarının ve çevreye entegre olamamalarının nedeni de budur. Bilişsel becerilerden yoksun olmaları sınıfta, öğretmenlere ve sınıf arkadaşlarına görünür hale gelir. Başka bir deyişle, bu çocuklar farklı olarak görülüyor.

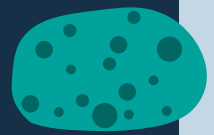
FACE programı, bu yetkinlikleri ve becerileri her iki grup için de daha görünür kılmaya çalışır: Roman çocuklar ve aileleri ile Roman olmayan aileler ve okullardaki çocuklar için. Yalnızca hem gruplar hem de okul başka bir yerde edinilen becerileri tanımaya ve değer vermeye başladığında, potansiyellerinden yararlanılabilir ve bu becerilerin yararlı yeterlilikler olarak aktarılabilmesi sınıflarda öğrenme fırsatları yaratılabilir. özel okul.

**Sınıfımda daha önce edinilmiş yetkinlikler:**

Örnekler: zihinsel aritmetik, yemek pişirme, organizasyon, çocuk bakımı, el sanatları, onarım, sanat eseri, müzik vb.

$$7 + 4 = ?$$





## 3 PEDAGOJİK TEMELLER

### 3.1 Öğretme ve öğrenmeye yönelik bakış açısı

#### Görev:

1. Öğretmeyi ve öğrenmeyi nasıl anladığınızı düşündüğünüzde, sizce en önemli unsurlar nelerdir? Bir meslektaşınızla kısa bir tartışma yapın. Notlarınızı bir kağıda yazın.
2. Aşağıdaki metni okuyun.
3. Aynı meslektaşınızla tekrar konuşun. Metinden çıkarabileceğiniz en önemli şeyler nelerdir?

#### Öğretmen merkezli eğitim

Öğrencilerin yaşam becerilerini ve öz yeterliliklerini geliştirmek isteyen çok kültürlü ve çok ırklı okullarda öğretme ve öğrenme, öğrenme odaklı olmalıdır. Bu, tüm derslerin yapısının, içerik seçiminin ve organizasyonunun öğrencilerin ihtiyaçlarına göre uyarlanması gerektiği varsayımından başlar. Öğrencilerin ihtiyaçlarına odaklanan eğitim, öğrencinin bireyselliğine özel ilgi gösterilmesi anlamına gelir; öğrencilere bağımsız karakterli bireyler olarak davranılır (Helmke 2012). Öğrenci merkezli eğitimde, okuldaki başarıları veya başarıları ne olursa olsun, ciddiye alınır ve birer birey olarak değer verilir. Bu, öğrencilerin ilgi alanlarının, biyografilerinin ve geçmişlerinin, yaşam koşullarının (yaşam koşulları) ve özel ihtiyaçlarının kabul edildiği ve saygı duyulduğu anlamına gelir. Bütün bunlar öğrencilerin özgüveni ve öğrenme motivasyonu üzerinde ve aynı zamanda öğrenci-öğretmen ilişkisi üzerinde olumlu bir etkiye sahiptir. Böyle bir ortamda bulunan öğrenciler kendilerini daha rahat hissederler ve insan olarak daha ciddiye alınırlar. Elbette bu tür bir öğretim, öğrencilerin sadece okul konuları ile ilgili konularda değil, kişisel soru ve problemlerinde de öğretmenlere başvurabileceklerini ima etmektedir. Bu bağlamda öğretmenler okulda sadece eğitim için bulunmamakta, bir dereceye kadar öğrencilere anne baba olarak da görev yapmaktadırlar.

Öğrenci merkezli eğitim, dersleri planlarken duygusal yönüne dikkat etmenin yanı sıra öğrencinin gelişim aşamasını, ön bilgilerini, başlangıç durumunu, deneyimini ve yaşam koşullarını da dikkate alır. Çocuklar, yalnızca öğretmenin veya eğitimin nesnelere olarak değil, aktif katılımcılar olarak kabul edilir. Öğrenci merkezli eğitimin temel şartı,

çocukları ve gençleri her alanda aktif olmaya teşvik etmektir. Sonuç olarak öğretmen değil öğrenci ön plana çıkar. Öğrenci merkezli öğretim, derslerin öğrencilerin bakış açısıyla, onlarla işbirliği içinde ve onların ihtiyaçlarına yönelik olarak planlanması ve yapılandırılması anlamına gelir (Viater 2012). Veya Helmke'nin (2012) dediği gibi: "öğrencilere adanmış eğitim, öğrencilerin kendilerinin yüksek derecede katılımı ve etkinliği ile karakterize edilir. Öğrencilere adanan eğitim, Güneydoğu Avrupa'nın çoğu ülkesinde uygulanan bir model olan öğretmenlere adanan eğitimin aksine, öğretmenin kökten farklı bir rolünü gerektirir (o bir kolaylaştırıcı olmalıdır)".

### Yapılandırıcı bir yaklaşım

Çocuk merkezli bir öğretme ve öğrenme ortamı bağlamında, bireysel inşa anlayışı anahattır. Öğrenmeye yönelik bu yapılandırıcı yaklaşım, iki temel varsayıma dayanmaktadır (bkz. Woolfolk 2018):

1. Çocuklar ve ergenler, öğrenme sürecinde aktif öznelerdirler ve kendi bilgilerini "inşa ederler" (günlük bilgilerine, örneğin, gece ve gündüzün değişimi, savaşlar veya savaşlar hakkında kendi fikirleri ve "modelleri" gibi). zengin ve fakir arasındaki farklar hakkında).
2. Sosyal etkileşimler bu bilgi inşa süreci için önemlidir.

Öğrenmeye yönelik yapılandırıcı yaklaşım, öğrencilerin çevreye yalnızca kendi gelişimleri için bir tür uyarıcı ve matris olarak ihtiyaç duydukları varsayımına dayanır. Öğrenmeye yönelik ana dürtü, öğrencilerin kendilerinden/içlerinden gelir. Buna göre öğrenciler aktif olarak ve özel olarak çevrelerinde sorun olarak görülebilecek bu şeyleri ararlar ("Gece neden karanlık oluyor?", "Neden bu kadar çok insan ülkemden taşınıyor?"), belirli bir sorunu çözerek bilgilerini artırmak için. Öğrenme, bilginin sürekli bir "yeniden düzenlenmesi" olarak görülür. Çocukların ve ergenlerin kendileri tarafından oluşturulan mevcut yapı, her yeni öğrenme süreci ile genişler ve mevcut bilgiyi yeniden düzenlemeye veya sıfırdan bir şeyler öğrenmeye yönelik bir adımı temsil eder.

Yapılandırıcı metodoloji, gerçekleri, kavramları ve becerileri basitçe ezberlemek, hatırlamak ve yeniden üretmek yerine bilgi ve yetkinlikleri yapılandırmayı ve uygulamayı tercih eder (Woolfolk 2008). Bu metodolojinin merkezindeki öğrenme hedefleri, problem çözme becerilerini, eleştirel düşünmeyi, sorgulamayı, kendine güveni ve farklı çözümlere açıklığı temsil eder. Yapılandırıcı bir bakış açısıyla eğitime yönelik öneriler şu şekildedir:

- Öğrenme, karmaşık, gerçekçi ve uygun öğrenme kriterlerine ve yönergelerine dayanmalıdır; bunlar öğrenciler arasında "bilgi inşasını" ve "keşif yoluyla öğrenmeyi" teşvik etmelidir.
- Öğrenciler, çeşitli bakış açılarını ve bakış açılarını benimseme ve tartışma sürecinde desteklenmelidir. Bunu başarmak için öğrencilere aynı konuya birkaç farklı yaklaşım sunulmalıdır. Öğrencilere adil bir tartışma ve fikir alışverişi yapma fırsatı da verilmelidir.

- Öğrenciler, kendi öğrenmelerinden ve kalitesinden sorumlu olduklarının farkına varmalıdırlar (bu, öğrenmenin yapıcı bir sürecin sonucu olduğuna dair öz farkındalık ve anlayışın aynı zamanda güçlendiği anlamına gelir).

Geleneksel öğrenmenin özelliği olan bilgi aktarımının ve gerçeklerin öğrenilmesinin önemi böylece en aza indirgenir. Bu aynı zamanda çok kültürlü ve çok ırklı sınıflarda öğretmenlik yapan öğretmenlerin öğrenme görevlerinin planlanmasını yeniden düşünmelerini gerektirir. “Aşağıdaki bitki ve hayvan isimlerini öğrenin” yerine görev şu şekilde formüle edilebilir: “Üçlü gruplar halinde, ormanın farklı seviyelerinde hangi bitki ve hayvanların önemli bir rol oynadığını tartışın, cevaplarınızı konuyla ilgili küçük postere yazın”.

Yapılandırmacı yaklaşımın bir kısmı da bağımsız ve özerk öğrenmenin önemini vurgular. Bu anlamda, anahtar terim “öz-yönelimli öğrenme” dir. Bu, öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini ve ilerlemelerini (örneğin, ödevler ve uzun vadeli projeler ve sunumlar dahil) yönlendirmeleri ve izlemeleri anlamına gelir. Bu anlamda bağımsız öğrenme, öğrencilerin aynı şeyden sorumlu olduğu ve kendi öğrenmelerinin çeşitli yönlerine özerk olarak karar verebildikleri anlamına gelir.

#### Bu kararlar özellikle aşağıdaki boyutlara atıfta bulunur:

<b>Öğrenme hedefleri:</b>	Neye ihtiyacım var/nasıl yapacağımı bilmek istiyorum?
<b>Öğrenme içeriği:</b>	Neye ihtiyacım var/bilmek istiyorum?
<b>Öğrenme yöntemi:</b>	Bunu nasıl öğrenmeliyim, hangi yöntem ve stratejileri uygulamalıyım?
<b>Öğrenme materyalleri:</b>	Hangi malzemelere ihtiyacım var?
<b>Zaman aralığı:</b>	Ne kadar zamana ihtiyacım var/mümkün mü?
<b>Çalışma temposu:</b>	Ne kadar hızlı çalışmalıyım?
<b>Öğrenim ortakları:</b>	Yalnız mı çalışıyorum? Başka biriyle mi çalışıyorum? Grupta mı çalışıyorum?

Okulda öğrenme hedefleri ve derslerin içeriği (günlük yaşamda) genellikle sabit iken, öğrenciler bazen zaman, hız, öğrendikleri ortaklar ve bazen kullanmayı seçtikleri öğrenme yöntemleri konusunda seçimlere sahiptir. FACE, sınıfta olası bir kaos yaratılmasına ilişkin korkuları ortadan kaldırmak için hangi stratejilerin ilk olarak uygulanacağı konusunda öğretmenlere karar vermelerinde rehberlik etmek için öğretmenlerin genellikle “tamamen açık ders” terimiyle ilişkilendirdiği öğrenme sunar. Yukarıda bahsedilen öğrenme stratejileri bu konuda oldukça önemlidir. Öğrencilerin bağımsız ve özerk öğrenmelerini planlamak, organize etmek ve kontrol etmek/düzenlemek için temel ihtiyaçlarını oluştururlar.

## 3.2 Önemli yaşam becerilerini öğrenmek

### Görev:

1. Metni okuyun.
2. Öğrencilerinizi düşündüğünüzde, yaşamları açısından onlar için hangi konuların önemli olacağını düşünüyorsunuz? Bunları tablonun ilk sütununa yazın.
3. Şimdi FACE kılavuzunu okuyun. Sizce öğrenciler için en önemli konular hangileri? Bunları tablonun ikinci sütununa yazın.

Öğrenilecek bir konu seçilirken öğrencilerin günlük yaşamları ve gelecek durumları göz önünde bulundurulmalıdır. Dezavantajlı sosyo-ekonomik geçmişlerden gelen veya kısa ve başarısız bir akademik özgeçmişle sahip çocuklar ve ergenlerle uğraşırken bu daha da gerekli hale gelir. Bu, konuların öğrencilerin günlük yaşamlarında yakın ve önemli olması için seçilmesi gerektiği anlamına gelir. 50 yıl önce Wolfgang Klafky (Klafky, 1958) bunu şu soruyla açıkça ifade etmiştir: “Sınıftaki öğrencilerin bilişsel gelişimi için içerik veya konu ne kadar önemlidir? Veya daha doğrusu, öğrencilerin hangi deneyimi, yeteneği veya beceriyi kazanmaları gerekiyor? Pedagojik açıdan bu ne kadar önemlidir?”. Ancak içeriğin sadece öğrencilerin mevcut durumuna değil, geleceklere de uygunluğu göz önünde bulundurulmalıdır.

Öğrencilerin mevcut yaşamları ve gelecekteki ihtiyaçları ile ilgili içeriğe sahip öğrenme konularını seçmek öğretmenin görevidir. Öğrenciler için yaşam becerileri içeren öğrenme içeriklerinin seçimi, yüksek mesleki standartlara sahip öğretmenlerin yanı sıra genç öğrencilerin günlük yaşamları, sorunları ve ön koşulları hakkında en son bilgiler hakkında bilgi sahibi olmayı gerektirir. Çok kültürlü ve çok ırklı gruplardaki öğretmenler için bu, her şeyden önce, öğrencilerinin iki veya daha fazla kültür içinde ve arasında azınlık çocukları olarak ve diğer kültürlerden önemli ölçüde farklı deneyimlerle büyüdükleri gerçeğini dikkate almaları gerektiği anlamına gelir. “Şehirde yaşam”, “masallar ve mitler”, “20 yıl sonra...”, “hayallerimdeki iş” gibi konular Romanya, Makedonya veya Romanya’daki kırsal okullarda farklı şekilde ele alınmalıdır. Kosova, normalde kentsel alanlarda bulunan okullarda tedavi edilecekleri gibi. Azınlıklara mensup ve iki dilli ortamlarda büyüyen çocuklar söz konusu olduğunda, yalnızca geçmişlerini ve ek deneyimlerini ve yeterliliklerini değil, aynı zamanda (genellikle) çoğunluğun diline ve kültürüne daha zayıf hakimiyetlerini de hesaba katmak çok önemlidir. İnsanların birlikte yaşadıkları. Birçok ülke, müfredatı Roman çocukların yaşamlarıyla ilgili konuları kapsayacak şekilde uyarlamak için şimdiden çaba sarf etti: okullarda geleneksel olarak öğretilen çok sayıda konu hala inceleniyor.

Öğrencilerimin hayatlarıyla ilgili konular	Öğrencilerimin hayatlarıyla ilgili FACE konuları



### 3.3 Öğrencilerin ve öğretmenlerin farklı rolleri

#### Görev:

1. Metni okuyun.
2. Bir öğretmen olarak rolünüzü ve sınıftaki öğrencilerin rollerini analiz edin.
3. Bir öğretmen olarak hangi rolleri üstlendiğinizi ve öğrencilerin hangi rolleri üstlendiğini yazın.
4. Sonuçlarınızı gruba sunun.
5. FACE'nin öğretmen ve öğrencilerin rollerini nasıl değiştirdiğini düşünüyorsunuz? Karşılaştığınız en büyük zorluklar nelerdir?

#### Sınıf yönetiminin önemi

Etkili sınıf yönetimi, iyi ve kaliteli öğretimin ön koşullarından biridir. Sınıf yönetimi, bir sınıfı öğretmek için zaman ve motivasyonel bir çerçevedir; gereksiz düzensizlik ve kaostan kaçınmaya yardımcı olur. Uluslararası araştırmalar, sınıf yönetimi ile öğrenciler arasında öğrenmedeki ilerleme derecesi arasında kanıtlanmış doğrudan bir bağlantı olduğunu göstermiştir. Bu anlamda, Hetty (2013) tarafından yapılan kapsamlı bir meta-analiz, iyi organize edilmiş sınıfların ve sınıf yönetimine güçlü bir şekilde bağlı olan öğretmenlerin, öğrencilerinin öğrenme ilerleme derecesi üzerinde bir etkisi (orta ila yüksek etki) olduğunu göstermektedir. Bir diğer çok önemli husus, öğretmenin kişisel tutumunun (motivasyon, bağlılık) yanı sıra öğrenciler arasındaki kötü davranışları ne ölçüde fark edip tepki verebildikleridir. Çok kültürlü ve çok ırklı sınıflarda sınıf yönetimiyle ilgili olarak aşağıdaki noktalar çok önemlidir (bkz. Woolfolk 2008):

- Sınıf iyi organize edilmiş olmalıdır (malzemeler, oturma pozisyonları, organizasyon yönü vb.).
- Tüm öğrenciler her zaman ilgi çekici ve konuyla ilgili etkinliklere ve alıştırmalara çok fazla dahil olmalıdır; öğretmen tanımalı ve etkinliklere göre değiştirebilmelidir.
- İdeal olarak öğrencilerle birlikte, görünür olan açık ve tutarlı davranış kurallarının belirlenmesi (örneğin, davranış kurallarıyla birlikte sınıfta bir poster).
- Uygunsuz davranışın sonuçlarını tanımladı; büyük bir “durum” yaratmadan ve dersin akışını bozmadan disiplin problemleriyle uğraşmak.
- Öğretmen güvensizlik ve kararsızlık saçabilir.
- Dersin sorunsuz geçmesini sağlayın ve uygunsuz ve gereksiz molalardan kaçının.

#### Öğretmenin yeni rolleri: öğrenme “koçu” ve öğrenme kolaylaştırıcısı

Öğrenciler için, yeterliliklerine ve ihtiyaçlarına yönelik öğrenme, çok aktif olmaları gerektiği anlamına gelir. Bunun olabilmesi için öğretmenlerin uygun öğrenme etkinlikleri

planlamaları, aynı zamanda öğrencileri izlemeleri ve gerektiğinde onları aktif olarak desteklemeleri gerekmektedir. Giderek artan sayıda öğretmen “öğrenme koçları” rolünü üstlenmektedir, örn. öğrenme süreçlerinin başlatıcıları, destekçileri veya gözlemcileri; ve geleneksel öğretim görevlileri olarak rolleri giderek daha az kullanılmaktadır. FACE programı ve öğretmen materyalleri, öğretmen rollerindeki bu değişikliği vurgulamaktadır.

Bu yeni rolü yerine getirebilmek için öğretmen, her öğrencinin ihtiyaçlarını ve öğrenme koşullarını değerlendirebilmelidir. Diğer görevler, içerik ve metodoloji ile ilgili motivasyonel görevlerin planlanması, öğrenme yollarının geliştirilmesi, alıştırmaların seçilmesi, öğrenme sürecinin gözlemlenmesi ve denetlenmesi ve bir sorun ortaya çıktığında uygun şekilde müdahale edilmesidir. Sıralama sırasında ve bir öğrenme dizisinin sonunda, öğrenme başarısının da analiz edilmesi gerekir (kimin neyi öğrendiği; hangi hedeflere veya yeterliliklere daha fazla dikkat edilmesi gerektiği ve belirli bir görevin değerlendirilmesi gerekip gerekmediği).

Bir diğer önemli husus, öğrencilerle konuşarak, onların öğrenmeleri üzerinde düşünerek ve elde edilen sonuçları kaydederek onlar hakkında daha fazla bilgi edinme yeteneğidir. Günümüzde, öğrencilerin çalışmalarının temsili ürünlerinden bazılarının tutulacağı bir öğrenme günlüğü veya portföy tutmak gibi çeşitli olanaklar vardır. FACE çerçevesindeki öğretim ve öğrenme materyalleri bir portföyde toplanır ve öğrencilerin bir yıllık öğreniminin bir günlüğünü içerir. Bu aynı zamanda öğretmenler ve öğrenciler arasındaki ilişki ve işbirliğinin farklı olduğu anlamına gelir; öğretmenin sadece ders verdiği ve yetkilerinin sadece resmi iş pozisyonlarına dayandığı geleneksel eğitim biçimindeki ilişkiden çok daha eşit ve yoğundur. Daha geleneksel öğrenme modellerine sahip ülkelerdeki bazı öğretmenler için, rolleri kabul etmenin ve birlikte çalışmanın farklı yollarına uyum sağlamak zor olabilir. Ancak, öğrencilerinin yeni rollerine kolayca alışacaklarını anlamaları gerekir.

#### Sınıftaki öğretmen ve öğrencilerin rolleri:

Öğretmen	Öğrenci





## 4 DİDAKTİK YÖNTEMLER

### 4.1 Görev tabanlı öğrenme

#### Görev:

1. Metni okuyun.
2. FACE el kitabına bakın ve göreve dayalı öğretim ve öğrenimin üç örneğini bulun.
3. Meslektaşlarınızdan biriyle bunları tartışın

FACE’da öğrenciler göreve dayalı öğrenme yöntemleriyle öğrenirler. Göreve dayalı öğrenme, öğrencilerin belirli bir görev üzerinde çalışması anlamına gelir: görev üzerinde çalışan öğretmenler değildir. Bu, kılavuzların, öğrencilerin sonunda anlamlı ve faydalı sonuçlar elde etmek için problemleri çözebilecekleri şekilde tasarlandığı anlamına gelir. Bu görevleri çözme sürecinde, öğrenciler bir çözüme götüren yeni yollar keşfedeceklerdir. Bu sayede öğrenciler gerekli beceri ve yetkinliklere sahip olacaklardır. Öğrenciler belirli bir görev üzerinde çalışmaya başlar başlamaz, yeni bir şey öğrenmeye başladıkları anlamına gelir ve öğretmenin görevi bunu mümkün kılmaktır! Öğrencilere sorunu çözmek için birden fazla yol deneme özgürlüğü vermeyi deneyin: göreve dayalı öğrenme çok basit hale gelecektir! Ayrıca şunları da aklınızda bulundurun: “Sınır 5 dakikadır!”

FACE’nun ilkesi, derslerde öğrencilere ve onların etkinliklerine odaklanılması gerçeğine dayanmaktadır. Göreve dayalı öğrenmeye zaman tanımak için öğretmenin konuşma için kullandığı zamanın farkında olması gerekir. Öğretmen öğrencilere yönerge verirken 5 dakika sınırını aşmamalıdır.

Göreve dayalı öğrenme, öğrencilerden öğretmenlerin iyileştirilmesi gerektiğine veya henüz geliştirilmediğine inandıkları yetkinlikleri geliştiren görevleri çözmelerini istemeye odaklanır. Bu, bir web sitesini ziyaret etmeyi, profesyoneller tarafından ziyaret edilmeyi, görüşmeler yapmayı veya bir müşteri hizmetleri departmanını aramayı içerebilir. Değerlendirme, dil formlarının doğruluğundan ziyade öncelikle görevin sonucuna (başka bir deyişle, görevlerin uygun şekilde tamamlanmasına) dayanır. Bütünleşik düşünme ve harekete geçmenin temel yaklaşımı, tüm öğrenme sürecine nüfuz eder. Öğrenme nesnelere ile aktif olarak çalışmak, sadece klasik öğrenme olarak anlaşılan “gerçek” öğrenmenin ön aşamaları ile sınırlı değildir. Bunun yerine, öğrenmeyi ve çalışmayı entegre etmek, öğrencilere neden çalışarak öğrendikleri konusunda net bir fikir

verir: bir şeyler yapmakla görevlendirilirler ve bu, öğrencilerin aynı anda birden fazla yetenek ve beceriyi etkinleştirmesini gerektirir. Bu tür bir öğrenmede, öğrenen ortaya çıkan her yeni durum/görev ile öğrenme ihtiyaçlarını tanımlamalıdır. Öğrenciler ayrıca öğretmenden talimat isterler ve bu, öğrencilerin görevleri tam tersi şekilde değil, öğretmenler için belirlediği anlamına gelir. Göreve dayalı öğrenme, yapıcı öğrenme ve öğretimsel öğrenmenin ideal kombinasyonlarını üretir.

Rod Ellis'e göre (Ellis, R. Task-based Language Learning and Teaching, Oxford Applied Linguistics: 2003), görevlerin dört ana özelliği vardır:

- Görevin birincil odak noktasının (pragmatik) bir anlamı vardır
- Görevde bir "boşluk" var
- Katılımcılar, görevi yerine getirmek için gerekli malzemeleri seçerler
- Görevin açıkça tanımlanmış bir amacı var

Göreve dayalı öğrenmede öğrenciler, kendilerinin çözmek istedikleri problemlerle karşı karşıya kalırlar. Öğrenme sürecinin kendisi nihai hedef değildir, ancak çok faydalı ve anlamlı bir şeye yol açar. Öğrenciler, belirli bir sorunu çözenin yollarını keşfederek, kendilerini ve sorunun çözümüne götüren öğretmen görevlerini belirleyerek öğrenirler. Birçok gerçek yaşam durumu, belirli bir soruna çözüm bulmaktan oluşur. Göreve dayalı öğrenme, öğrenme ortamında gerçek yaşam durumları yaratarak öğrencileri hayata hazırlar.

Göreve dayalı öğrenme, genel terimlerle tanımlanabilecek bir model izler. Öğretmen bu modeli kullanırsa, yaparak öğrenme (yani aktif öğrenme) potansiyeli neredeyse kendiliğinden gerçekleşecektir:

- Öğrenciler çözülmesi gereken görevlerle karşı karşıya (aynıları öğretmen veya kılavuz aracılığıyla onlara sunulur)
- Öğrenciler nasıl hareket edeceklerini planlar
- Öğrenciler bu planları sunar
- Öğrenciler öğrenme sürecini yansıtır ve sonuçlarını sunar

Öğrencilerin bu görevlerle öğrenme ilkesini mümkün olduğunca sık ve çeşitli örneklerle deneyimlemeleri önemlidir. İyi bir ödev, çözülmesi gereken birçok sorunu beraberinde getirecektir ve bu, verimli ve eğlenceli bir öğrenme ortamı yaratmayı gerektirir. Dünya çapında görev tabanlı öğrenmeye artan bir ilgi olmasına rağmen, öğretim planlamasında hala dikkate alınması gereken konular vardır. Bu, öğrencilerin yeni fırsatlara girme riskine eşlik eden hatalardan kaçınmak için bir "rahatlık bölgesine" girmeleri ve kendilerine tanıdık gelen görevleri seçmeleri riskini içerir. Ayrıca, bir grup ve grup görevlerinde çalışmanın yanı sıra, görevlerin çoğunu tamamlamak için öğrenciler gruptan başkalarına bırakılabilir.

Diğer bir zorluk ise, eğer öğrenme iyi planlanmadıysa, ayrılan zamanın yeni öğrenilenleri henüz tazeyken pekiştirmek için yeterli olmayacağı sürekli bir tehlikedir. Üçüncü bir zorluk, departmanların çok büyük ve sınırlı ve/veya esnek olmaması durumunda bu yaklaşımın zorluğudur.

## 4.2 İşbirlikli öğrenme

### Görev:

1. **FACE, yüksek düzeyde işbirlikçi öğrenme tekniklerini içerir.**
2. **Kılavuza bakın ve bu tür iki öğrenme tekniğini belirleyin.**
3. **Bunları okuyun ve bir mesleğinizle tartışın.**
4. **Aklınızdaki soruları yazın ve tartışmaya getirin.**

FACE, işbirlikli öğrenme kavramını destekler ve teşvik eder. İşbirliğine dayalı öğrenme, öğrenciler birlikte çalışırken, iletişim kurarken ve tartışırken açıklık geliştirmeye odaklanılır. Birlikte çalıştıklarında, görevin içeriği daha derinlemesine işlenebilir ve öğrenciler daha fazla güven geliştirebilirler. Gruplar halinde çalışırken, öğrenciler başkaları tarafından kabul görmenin ve bir ekibin parçası olarak değer görmenin nasıl bir şey olduğunu deneyimleyebilir ve böylece bilgilerini daha özgürce paylaşabilirler. İşbirliği, grup oyunları, grup etkinlikleri ve grup tartışmaları yoluyla teşvik edilebilir. Öğretmenler onlara bireysel çalışma fırsatı sunduğundan emin olmalı, bireysel çalışma zamanı ve grup halinde çalışma zamanı uygun şekilde dengelenmelidir.

Bu öğrenme biçimi, sadece öğrencilerin bir şekilde işin biteceği umuduyla gruplar halinde çalışmasına izin vermekle ilgili değildir. Görünür bilişsel başarı eksikliği nedeniyle bir şekilde sosyal alana aktarılan bir öğrenme süreci olarak görülmemelidir. Aslında, işbirlikli öğrenme öğrenci başarısı ile ilgilidir. Grup üyeleri arasındaki rollerin net bir şekilde bölünmesi, işbirlikli modele göre başarılı bir öğretim için bir ön koşuldur. Bu şekilde, üyeler arasında eşit statü sağlayan resmi görevler paylaşılır ve uygulanır ve bu da başarılı öğrenmeye yol açar. Ancak, her görevin bu tür bir öğretim için uygun olmadığı açıktır ve bu nedenle işbirlikçi öğrenme biçimleri ile öğretmen merkezli öğretim arasında kutuplaşmış bir ilişki hedef değildir. Bu öğretim modelinde öğretmen açık ve önemli bir rol oynamaktadır. Birçok ders karşılaştırmasının gösterdiği gibi, işbirlikli öğrenmenin başarısı birkaç temel unsura dayanır. Aşağıdaki prosedürler birçok öğretmen tarafından denenmiş ve test edilmiştir:

### İşbirlikli Öğrenme – Bir grup nasıl organize edilir:

1. **Alfabetik sırayla listelenmiş grubun tüm üyelerinin adları.**

2. **Gruptaki her öğrenciye aşağıdaki rollerden biri atanır.**

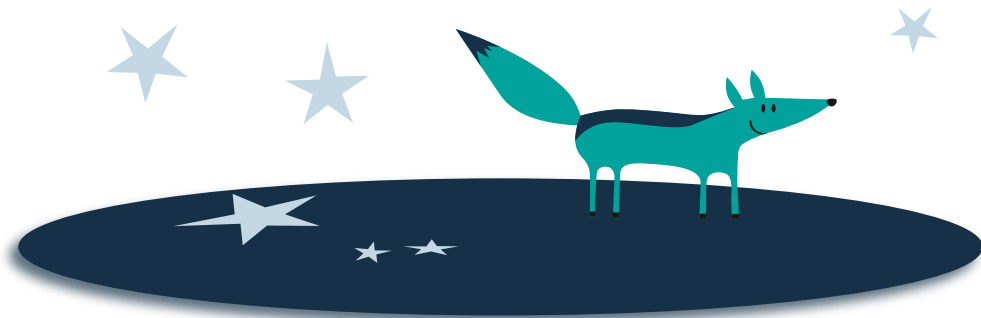
Moderatör:

Bu öğrencinin görevi, gruptaki tüm üyelerin görevi anlamasını sağlamaktır, grubun konuşmacısıdır.

Muhabir:	Bu öğrencinin görevi, sunumları veya nihai ürünleri düzenlemektir.
Malzeme Müdürü:	Bu öğrencinin görevi, gerekli tüm malzemelerin mevcut olduğundan ve sonunda her şeyin temizlenip yerine yerleştirildiğinden emin olmaktır.
Planlayıcı:	Bu öğrencinin görevi, zamanın iyi yönetildiğinden emin olmak ve grubun programa uyup uymadığını kontrol etmektir. Ayrıca grubun görevi nasıl yapacağını başlangıçta planladığından ve gerekirse planı uyarladığından emin olmalıdır.
Planlayıcı:	Bu öğrencinin görevi, grupta ortaya çıkabilecek herhangi bir sorunu çözmektir.

<b>3. Kurallar:</b>
A Bazı grup üyelerinin belirli görevleri/rolleri vardır, ancak tüm üyeler tüm süreçten ve elde edilen sonuçlardan sorumludur.
B Öğrenci lideri tarafından öğretmene soru sorulacaksa, sorunun nasıl sorulacağına tüm grup karar vermelidir. Bu şekilde tüm grup konuya birlikte karar verir. Liderler bu grup sürecinde bireysel sorulara cevap vermezler.
C Her grup kendi sunumundan sorumludur. Grubun her üyesi sunumdan sonra sorulabilecek soruları cevaplamaktan sorumludur.

Genellikle bu yöntemle çalışan öğretmenlerin deneyimi, öğrencilerin rollerini daha uzun süre korumalarının en iyisi olduğunu göstermektedir. Bu onlara güvenlik sağlar, öğrenme sürecini hızlandırır ve ekip çalışmasını geliştirir.



## 4.3 Hedef yönelimi

### Görev:

1. Metni okuyun.
2. Kendi bakış açınızdan en önemli yönlerin altını çizin.
3. Bir mesleğinizle deneyimleri tartışın ve hedef yöneliminin sınıfınız için ne anlama gelebileceğini tartışın.

### Hedeflerin sunumu

FACE programındaki her kılavuz, her gün ve her görev, göreve dayalı öğrenme ile ulaşılacak hedeflerin bir tanımını içerir. Bir ödevi anlatırken ve öğrencilere sözlü talimat verirken, hedeflerin açıklanması da çok önemlidir. Ancak o zaman öğrenciler neyi neden yaptıklarını anlayacaklardır.

### Hedefe yönelik öğretim teorisinin uygulanması

Öğrenciler, sınıflarında vurgulanırsa, hedef yönelimini kabul etme eğilimindedir. Araştırmanın, hedefe yönelik öğretim yaklaşımının daha iyi motivasyonel ve bilişsel sonuçlarla ilişkili olduğunu açıkça gösterdiği göz önüne alındığında, aşağıdaki öneriler hedefe ulaşmayı kolaylaştırmaya yardımcı olmalıdır (hedeflerin ayarlanmasıyla ilgili çözülmemiş sorunları tartışarak, performans hedeflerini teşvik edecek herhangi bir strateji sunmuyoruz):

1. Öğrenme aktivitelerinin en önemli yönlerine odaklanın.
2. Yeni, çeşitli ve ilginç görevler tasarlayın.
3. Zorlayıcı ancak öğrencilerin yetenekleriyle tutarlı görevler tasarlayın.
4. Öğrencilere sınıf etkinlikleri üzerinde seçim ve kontrol sahibi olmaları için fırsatlar sağlayın.
5. Bireysel gelişim, öğrenme, ilerleme ve iyileştirmeye odaklanın.
6. Değerlendirmeyi herkese açık değil, özel yapmaya çalışın.
7. Öğrenci çabasını takdir edin.
8. Öğrencilerin hataları öğrenme fırsatları olarak görmelerine yardımcı olun.
9. Akran etkileşimini teşvik etmek için çalışma grupları karıştırılmalıdır; ilerlemeyi iyileştirmek için bireysel çalışmayı kullanın.
10. Görevleri tamamlamakta güçlük çeken öğrencilere göre görevleri tamamlama zamanını ayarlayın; öğrencilerin daha iyi ilerleme için zamanlarını ve çalışma programlarını planlamalarına izin verin.

(Schunk/Pintrich [2010]: Sınıfta hedef yönelim teorisini uygulama) adresinden uyarlanmıştır. MeecePearson Allyn Bacon Prentice Hall. Çevrimiçi olarak [www.education.com/reference/article/applyinggoal-orientation-teorisi-classroom/](http://www.education.com/reference/article/applyinggoal-orientation-teorisi-classroom/) [20.06] adresinden uyarlanmıştır. .2013]).

### ☞ Hedef belirleme, iletişim kurma ve başarıyı kutlama

Muhtemelen bir öğretmenin kendisine sorabileceği en temel soru, öğrenme hedeflerini belirlemek ve iletmek, öğrencilerin ilerlemesini izlemek ve başarılarını kutlamak/ödüllendirmek için ne yapacağıdır. Aslında bu, üç farklı ama birbiriyle çok ilişkili öğeyi içerir: (1) öğrenme hedefleri belirlemek ve bunları sunmak, (2) öğrencinin ilerlemesini izlemek ve (3) başarıyı kutlamak/ödüllendirmek. Bu unsurların oldukça açık bir ilişkisi vardır. Öğrenme hedeflerini belirlemek ve bunları sunmak başlangıç noktasıdır. Öğrencilerin etkili olmayı öğrenebilmeleri için bilgi ve beceriler açısından net hedefler oluşturulmalıdır. Ancak, öğrencilerin öğrenmesi için tek başına hedef belirlemek yeterli değildir. Bunun yerine, hedefler belirlendikten sonra, öğrencinin ilerlemesini izlemek doğal ve gereklidir. Bu değerlendirme sadece bir konu veya içeriğin sonunda değil, tüm öğrenme süreci boyunca gerçekleşir. Son olarak, her öğrenci bir veya daha fazla içerik alanında ilerleme kaydettiği için öğretmen ve öğrenciler bu başarıları kutlayabilir.

## 4.4 Görevlerin farklılaşması ve çeşitlenmesi

### Görev:

1. Metni okuyun.
2. Şu anda öğrettiğiniz bir sınıfı düşünün. Kaç farklı öğrenme düzeyi vardır?
3. FACE kılavuzunu inceleyin. Üç farklı öğrenme düzeyine uyum sağlamak için bir görev seçin.
4. Fikirlerinizi iş arkadaşlarınızdan biriyle tartışın.

### ☞ Farklılaşma nedir?

Farklılaştırılmış öğretim, farklı öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamak için farklı şekillerde öğretim sağlar.

#### 1. “Farklılaştırılmış sınıf” proaktiftir.

Farklılaştırılmış bir sınıfta bir öğretmen, tüm öğrencilerin farklı ihtiyaçları olduğunu anlar. Bu nedenle öğretmen, öğrencileri öğrenmeye katılmaya teşvik etmek için proaktif olarak çeşitli yöntemler planlar. Geleneksel öğretimin tepkisel olarak değiştirildiği durumlarda (öğrenme planlandığı gibi gerçekleşmediğinde), ders başlamadan önce bireysel ihtiyaçların dikkate alınması için farklılaştırılmış bir ders proaktif olarak planlanır.

#### 2. Farklılaştırılmış öğretim nicel olmaktan çok niteldir.

Farklılaştırılmış öğretim, öğrencilere verilen iş miktarını yansıtmaz, ancak öğrencileri öğrenmeyi başarabilecekleri bir öğrenme ortamına yerleştirir. Örneğin, matematik konusuna zaten hakim olan bir öğrenciye matematik problemi verilmemeli, bir sonraki

konuya geçilmelidir. Buna karşılık, belirli bir konuda güçlük çeken bir öğrenciye daha az örnek ve görev vermek daha az etkilidir. Bu öğrencinin daha fazla yardıma, uygulamaya veya bilgiyi ifade etmek için alternatif bir yola ihtiyacı olabilir.

### 3. Farklılaştırılmış öğretim, içeriğe, öğrenme sürecine ve nihai ürüne daha çeşitli yaklaşımlar sağlar.

Öğretimde öğretmenler içerik (öğrencilerin ne öğrendiği), süreç (öğrencilerin içeriği nasıl anladığı) ve ürün (öğrencilerin öğrendiklerini nasıl sergiledikleri) olmak üzere üç unsurun farkındadır. Sınıfta farklılaştırılmış bir yaklaşım kullanıldığında, öğretmenler öğrencilerin öğrendikleri, öğrendikleri farklı yollar ve öğrendiklerini nasıl sergiledikleri konusunda farklı materyaller sunabilir.

### 4. Farklılaştırılmış öğretim öğrenciye yöneliktir.

Farklılaştırılmış bir sınıf, öğrencinin kendisi için düşünmesine izin veren bir sınıftır. Öğretmen öğrencilere her şeyi anlatmaz, ancak kendi hızlarında büyüyerek kavramları bağımsız olarak keşfetmelerine izin verir. Dersler, tüm öğrencilerin ilerlemesini sağlamak için tasarlanmıştır. Dersler ne çok zor ne de öğrenci için çok kolay ama yine de zorlayıcı.

### 5. Farklılaştırılmış öğretim, tüm sınıf, bir grup ve bireysel öğrenciler için yönergelerin bir kolajıdır.

Farklılaştırılmış sınıfta, öğrenciler tüm sınıf olarak, bir grup öğrenci olarak ve bireysel olarak çalışmak için rehberlik alırlar. Birlikte çalışırken, bu tür rehberlik öğrencilerin öğrenmesini tamamen teşvik eder. Yönergeler ve etkinlikler tüm sınıfa yönelik olduğunda öğrencide aidiyet duygusu ve ortak anlayış oluşturulur. Tüm sınıfa verilen rehberlikten sonra öğrenciler gruplar halinde veya bireysel olarak devam edebilir ve ders boyunca öğrendiklerini özetleyebilirler.

Suradan uyarlanmıştır How To Differentiate Instruction In Karma Yetenek Sınıfları, Tomlinson 2001. Tomlinson ([http://legacy.mckinneyisd.net/departments/curriculum/MISD/Secondary/differentiation\\_in\\_the\\_classroom.htm](http://legacy.mckinneyisd.net/departments/curriculum/MISD/Secondary/differentiation_in_the_classroom.htm) [20.06.2013])

## Farklılaştırılmış sınıfın temel ilkeleri

Farklılaştırma, bir öğretmenin bir sınıftaki öğrencilerin farklı ihtiyaçlarını planladığı bir öğretim kavramıdır. Öğretmen, öğrencilerin farklılıklarını ve şunları dikkate almalıdır:

- öğrenme stilleri, beceri düzeyi
- dile hakimiyet
- önceki deneyimler ve bilgiler
- motivasyon
- katılma yeteneği
- sosyal ve duygusal gelişim
- soyutlama düzeyi
- fiziksel ihtiyaçla

### **Farklılaştırılmış sınıfın temel ilkeleri**

- Öğretmen, içerikte neyin önemli olduğu konusunda nettir
- Öğretmen, öğrencilerin çeşitliliğini anlar, takdir eder ve bunun üzerine inşa eder
- Değerlendirme ve öğretme birbirinden ayrılamaz
- Öğretmen içeriği, süreci ve nihai ürünü öğrencinin hazır bulunuşluğuna, ilgisine ve öğrenme profiline göre ayarlar
- Tüm öğrenciler çalışmaya eşit olarak katılır
- Öğrenciler ve öğretmenler öğrenmede işbirliği yapar
- Maksimum büyüme ve sürekli başarı için hedefler
- Esneklik, farklılaştırılmış sınıfın “ticari markasıdır”

### **Farklılaştırılmış programda:**

- Öğrencilerin farklılıkları planlamanın temelidir
- öğrencilerin farklılıkları müfredatı şekillendirir
- ilk değerlendirme standarttır
- daha fazla öğrenme materyali mevcuttur
- öğrencilere daha fazla seçenek sunulur
- öğrenciler verilen bilgilerde mantık ararlar
- kavram ve bağlantıya vurgu yapılır
- gruplarda çeşitlilik var
- hedefler veya standartlar belirlenirken öğrenciler desteklenir
- Bireysel taahhüdün de dikkate alındığı çeşitli değerlendirme kriterleri kullanılır

### **Farklılaştırılmış bir program şu değildir:**

- “bireyselleştirilmiş öğretim”
- “kaotik”
- “homojen gruplar oluşturmanın başka bir yolu”
- “herkes için aynı kıyafeti kesmek”
- Daha fazla öğrenme deneyimi sağlamanın başka bir yolu olarak daha fazla görev ve gereksinim belirlemek



## 5 ÖĞRENİMİN DEĞERLENDİRİLMESİ

### 5.1 Değerlendirmeye ilişkin bakış açıları

#### Görev:

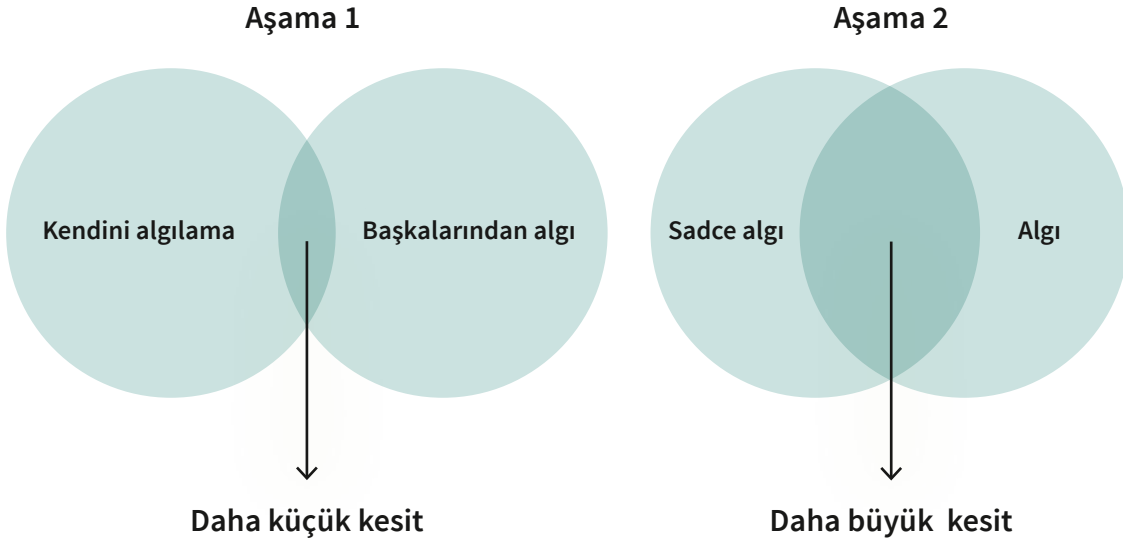
1. Kısa metni okuyun.
2. Bir meslektaşınızla benlik algısının anlamını tartışın.
  - A Kendini algılama konusunda sınıfınızdaki çocukları nasıl algılıyorsunuz?
  - B Çocukların öğrenmedeki ilerlemelerinin değerlendirilmesi söz konusu olduğunda, öğretmenin ve velilerin farklı bir algısı ile ilgili deneyiminiz var mı?

Kişisel/içsel ve başkaları tarafından yapılan değerlendirme, bir bireyin kendi öğreniminin bir resmini çekmesini ve daha sonraki adımları tasarlamasını ve planlamasını sağlar. Her iki değerlendirme türü de yeni hedefler belirlemeye yardımcı olur.

Tüm insanlar başkaları tarafından yargılanmaya ve değerlendirilmeye alışık. Birey başkaları tarafından değerlendirilerek öğrencilerden, öğretmenlerden ve velilerden geri bildirim alır.

Öz değerlendirme, kendimizi değerlendirme ve bundan bir şeyler öğrenme yeteneğini tanımlar. Öğrencilerin özerkliklerini desteklemek ve onları sadece öğretmenlerin geri bildirimlerine bağlı kalmamaya yönlendirmek için gerekli bir araçtır. Kendilerini gerçekçi bir şekilde değerlendirebilen öğrenciler daha iyi bir benlik imajı geliştirir ve kendilerini güvensiz hissetme olasılıkları daha düşüktür. Diğer insanların geri bildirimlerine ve övgülerine daha az bağımlı olacaklar ve öğretmenlerin tepkilerini daha doğru yorumlayabileceklerdir.

Öz değerlendirmeden ve başkaları tarafından yapılan değerlendirmeden elde edilen notlar tam olarak eşleşmek zorunda değildir, ancak yine de ortak toplantılarda paylaşılmalı, açıklanmalı ve tartışılmalıdır. Kural olarak, öğrenci kendini öğretmenin onu gördüğü gibi görmez. Farklı bakış açıları tartışılmalıdır. Bu şekilde azaltılmış perspektifler veya sabit görüntüler düzeltiler. Öğrenciler adım adım kendi yeterliliklerini ve yeteneklerini nasıl değerlendireceklerini, diğer öğrencilere nasıl geri bildirimde bulunacaklarını, geri bildirimini nasıl kabul edeceklerini ve tartışacaklarını öğrenmelidir. Bu yaklaşım sayesinde, kendini değerlendirme ve başkaları tarafından değerlendirme daha uygun hale gelir.



## 5.2 Değerlendirme biçimleri

### Görev:

1. Farklı değerlendirme türleri hakkında bilgi edinin.
2. Sınıfınızda nasıl değerlendirdiğinizi düşünün. Ne tür değerlendirmeler kullanıyorsunuz? Özetleyici mi? Biçimlendirici mi? tahmin mi?
3. Kullandığınız değerlendirme biçimlerini yazın ve bir meslektaşınızla tartışın.

Genellikle üç farklı değerlendirme türü vardır:

### A Biçimlendirici bir değerlendirme: öğrenme için değerlendirme

Bu değerlendirme, öğrencinin öğrenme sürecini veya öğrenci ve öğretmenin amacına ulaşmak için yaptığı etkinlikleri iyileştirmeye, kontrol etmeye ve kontrol etmeye hizmet eder.

### B Özetleyici değerlendirme: öğrenilenlerin değerlendirilmesi

Özetleyici değerlendirme, öğrencinin belirli bir süre sonunda edindiği bilgi ve becerileri değerlendirir. Temel amaç, örneğin öğrenciyi veya ailesini başarı düzeyi hakkında bilgilendirmektir.

### C Prognostik değerlendirme

Bu tür bir değerlendirme, öğrencinin gelecekteki gelişimini tahmin eder ve yönlendirir. Öğreniminin farklı aşamalarında, eğitim sürecine dahil olan kişiler (sınıf arkadaşları, öğretmenler, ebeveynler ve bazı durumlarda profesyonel ortaklar ve okul yönetimi), öğrencinin eğitimine nasıl devam etmesi gerektiği konusunda önerilerde bulunur.

### Öğrenme için değerlendirme: biçimlendirici değerlendirme

Öğrenme süreçlerinin değerlendirilmesinin (biçimlendirici değerlendirme) temel amacı, öğretimin verimliliğini artıracak şekilde her öğrenciyi bireysel olarak desteklemektir. Sadece semptomlarla uğraşmak yerine, öğrenme güçlüklerinin altında yatan nedenler incelenir ve ele alınır (bu nedenler hem bilişsel hem de duygusal olabilir). Hatalar düzeltilmez, analiz edilir. Bu sayede öğrencinin fikirleri ve zihinsel modeli amaç yönelimi ile anlaşılabilir ve desteklenebilir. Zorluklar öğrenci ile birlikte tartışılmalı ve özel destek önlemleri veya görevleri yardımıyla çözülebilir. Öğrenciler, hatalarının kaynağını analiz ederek, yüzeysel olarak uyum sağlamak ve bu zorlukları yürekten almak zorunda kalmazlar, bunun yerine sorunlarıyla yüzleşmek için bireysel stratejiler geliştirmeyi öğrenirler.

Bu anlamda başarılı öğrenme, sadece en iyi yöntemleri aramak değil, öğrenme sürecinin sürekli yönetimi ve hataların öğretmen ve öğrenci tarafından kullanılması anlamına gelir.

### Öğrenme sürecini değerlendirme olanakları:

- gözlem
- küçük, günlük testler
- daha uzun bir faaliyet süresinden sonra testler

Öğrenme süreçlerini değerlendiren testler, öğretme ve öğrenme sürecinin bir göstergesi olarak işlev görür. Öğrencilerin ve öğretmenlerin başarı düzeyini kontrol etmelerine izin verir, boşluklar ve belirsizlikler ek görevlerle doldurulabilir.

### Bilgiyi değerlendirme olanakları:

- görevleri çözerken öğrencileri gözlemlemek;
- tamamlanan görevlerin doğru bir şekilde görüntülenmesi ve analizi;
- tamamlanan görevler hakkında bireysel görüşmeler;
- sorunu çözenin yolu hakkında sorular sormak;
- kısa testler.

Öğrencilerin görevlerini nasıl yaptıklarını ve hatalarının kaynağının ne olduğunu gözlemleyip konuştuktan sonra, öğrenciler kendileri için öğretmenleri ile birlikte geliştirecekleri veya öğretmenleri onlar için yeni hedefler belirleyecekleri bireysel hedefler belirlemelidir.

Bu tür bir değerlendirmenin uygulanması aşağıdakilerle ilgilidir:

- içerik odaklı öğrenme yerine hedef odaklı öğrenme
- Herkesin aynı görev üzerinde çalıştığı öğretim yerine bireyselleştirilmiş öğretim

### Öğrenmenin değerlendirilmesi: özetleyici değerlendirme

Öğrenme başarısı değerlendirilmesi (veya özetleyici değerlendirme), öğrenci başarısının bir anlık görüntüsünü sağlar. Edinilen tüm bilgi ve yeterlilikleri özetler. Ebeveynlere, öğrencilere ve öğretmenlere geri bildirim sağlamak için bir araç olarak kullanılır. Ayrıca hedefe yönelik çocuk desteğinin temeli olabilir. Bu tür notlar, gözlem ve test yoluyla daha uzun öğretim ve öğrenme süreçlerinden sonra verilir ve biçimlendirici değerlendirmenin sonuçları da dikkate alınır. Öğrencilerin çeşitli hedeflere ne ölçüde ulaştığını çeşitli paydaşlara bildirirler. Özetleyici değerlendirme araçlarına örnek olarak, belirli bir alanda belirli bir süre içinde birikmiş bilgi veya yeterlilikleri kontrol eden tüm test türleri (örneğin, demokrasi sınavları, matematik testleri, kelime testleri, sosyal bilgiler testleri) verilebilir ve okullarda tüm okullarda kullanılır. konular. Öğrencilerin bu tür bir değerlendirilmesi, öğrencilerin genel performansı hakkında bilgi sağlamak için gerekli olsa da, özetleyici değerlendirme çeşitli sorunları beraberinde getirmektedir.

### Prognostik değerlendirme

Prognostik değerlendirme, bir öğrencinin gelecekteki kariyerini değerlendirme ve tahmin etme aracı olarak hareket eder. Bu değerlendirme, öğrenme süreçlerinin değerlendirilmesinden alınan temel yönleri ve öğrenme başarılarının değerlendirilmesini birleştirir ve öğrencinin geleceği için bir teşhis formüle etmeye çalışır. “Bireysel gelişimi ve olumlu öğrenme süreçlerini nasıl destekleyebiliriz?” gibi sorular sorar.

- okula kayıt
- yıldan yıla tekrarlama
- bir sınıftan/okuldan diğerine geçiş
- başka tür bir okula transfer (örneğin, özel eğitim)
- daha yüksek bir eğitim döngüsüne geçiş

Bu bağlamda, son birkaç on yılda prognostik değerlendirmenin gerçekten bir değerlendirme biçimi olarak mı tanımlanabileceği yoksa daha çok bir değerlendirme işlevi olarak mı görülebileceği konusunda tartışmalar olmuştur.

## 5.3 Değerlendirme Normları

### Görev:

1. Metni okuyun.
2. En önemli bilgilerin altını çizin.
3. Ülkenizde/okulunuzda/sınıfınızda kullanılan değerlendirme normları nelerdir?
4. Bir meslektaşınızla ortak bir tartışmaya hazırlanmak için notlarınızı yazın.

Okullardaki değerlendirmeler geniş bir açık alanı temsil etmektedir. Sadece öğrencilerin nitelikleri veya toplumdaki yerleri (notlarına bağlı olarak) ve dolayısıyla akademik kariyerleri gibi gözlenebilen açık şeyler üzerinde etkisi olmakla kalmaz, okullardaki değerlendirmeler de bir kişinin diğer yönlerini etkiler. kendileriyle ilgili sahip oldukları genel imaj, özgüven ve öğrencinin bilgi ve yeteneklerine ilişkin sahip olduğu genel kavram olarak. Okulun, öğrencilerin yeterliliklerine ilişkin algıları üzerinde çok büyük bir etkisi vardır.

### Sosyal kriter

Okulda öğrenmenin gerçekleştiği sosyal bağlam nedeniyle, sosyal kriteri kullanmak, diğer öğrencilere kıyasla yeterlilikler hakkında önemli bilgiler sağlayabilir. Aynı zamanda, karşılaştırmalı bir sosyal perspektifte yeterliliklerin değerlendirilmesi, öğrenciler arasında benlik bilgisini ve benlik kavramını güçlü bir şekilde etkiler.

### Bireysel kriter

Bireysel ölçütü bir değerlendirme biçimi olarak kullanmak, bireydeki içsel farklılıkları karşılaştırmak anlamına gelir. Geçen aya göre bir öğrencinin FACE başarısındaki fark nedir? Özellikle genç öğrenciler, bir değerlendirme aracı olarak bu kriteri tercih etme eğilimindedir. Belli bir süre sonra “katma değer” miktarı gözlemlenir. Bu, öğrenciye başarılarının kapsamının yanı sıra nasıl arttığı veya azaldığı hakkında geri bildirimde bulunmanıza olanak tanır. Başarı, diğer öğrencilerin başarılarıyla karşılaştırılmaz. Aksine, her öğrencinin gelişimi ayrı ayrı dikkate alınır. Bu değerlendirme yöntemi aynı zamanda öğrencinin kendi yeterliliklerini bağımsız olarak değerlendirdiği okul dışında gerçekleşen informal öğrenme süreçlerine de uygundur.

### Bir kriter olarak objektiflik

Akademik başarı, öğrenme hedefiyle karşılaştırılır. Bireysel olarak elde edilen öğrenme ilerlemesi, gerçekçi olarak ulaşılabılır bir hedefle karşılaştırılır. Bu değerlendirme yöntemi, nesnel temelli bir normdur. Belirli bir öğrencinin başarılarını diğer öğrencilerin öğrenme ilerlemeleriyle karşılaştırmak çok önemli değildir. Kriter tabanlı testler, açıkça tanımlanmış hedeflere yöneliktir. Başarıyı, öğretmenin seçtiği belirli bir özelliğe atıfta bulunarak ölçerler. Bu aynı zamanda öğretmenin öğrencilerin ulaşması gereken hedefleri

belirlemesi ve sunması gerektiği anlamına gelir. Böylece öğrencinin başarısı diğer öğrencilerle kıyaslanamaz. Bu alandaki çeşitli araştırmalara göre, öğrenciler arasındaki sosyal karşılaştırma süreçleri ancak değerlendirmede kullanılan nesnel bir ölçüt olmadığında gerçekleşir.

Bu tartışmanın sonuçları nelerdir? Öğretmen, öğrencilerinin özgüvenini ve benlik algısını güçlendirmek istiyorsa, değerlendirme objektif ölçütlere göre yapılmalıdır. Öğretmen tarafından verilen hedefler açık olmalı ve öğrencilere iletilmelidir.

## 5.4 Öğrencilere geri bildirim vermek: öğretim görevlisinden kolaylaştırıcıya

### Görev:

1. **Metni okuyun.**
2. **Okulunuzda nasıl geribildirim verildiğini ve öğrencilerinize nasıl geribildirim verdiğinizi düşünün.**
3. **Öğretmenin rolünü değiştirmenin ne anlama geldiğini düşünün. Senin için ne değişecek?**
4. **İki soruyu bir meslektaşınızla tartışın ve genel oturumda sorulacak 3 soru formüle edin.**

FACE programı öğrencileri yaşlarına bağlı olarak bağımsız çalışabilir, yazılı talimatları anlayabilir veya sınıf arkadaşlarıyla birlikte çalışabilir. Ancak, bir öğretmen olarak göreviniz, ihtiyacı olanlara bireysel destek sağlamak olacaktır. FACE ile okul yılı boyunca, öğrenme süreci boyunca bir eğitmen/rehber olarak rolünüz giderek daha fazla gelişecek ve öğretim görevlisi olarak daha az zaman harcayacaksınız. Gidip bireysel soruları yanıtlayarak kendinizi eğitmen rolüne sokabilir ya da görevi tamamlamış bir öğrenciye de bu rolü atayabilirsiniz. Her zaman aynı öğrencileri seçmemeye dikkat edin. Her zaman aynı rolü üstlenirlerse, damgalanabilirler ve sınıf arkadaşları tarafından daha az popüler hale gelebilirler.

### Doğrudan geri bildirim vermek

Öğrenci başarısını nelerin etkilediğine ilişkin çeşitli araştırmaların sonuçları, en önemli faktörün öğretmen tarafından verilen kişisel ve doğrudan geribildirim olduğunu göstermektedir. FACE programı sırasında öğrencilerinize yalnızca yazılı olarak değil, ders sırasında da geri bildirim sağlamak için yeterli zaman ayırdığınızdan emin olun. Rolünüzü öğretim görevlisinden kolaylaştırıcıya değiştirdiğinizde, bu otomatik olarak gerçekleşecektir. Öğrencilerin çalışmalarını ve olanaklarını çok daha iyi tanıyacaksınız. Gelişimlerini çok daha yakından takip edecek ve bireysel çalışmalarını hakkında çok daha derinden yorum yapabileceksiniz. Ayrıca birçok farklı ürünün/işin kalitesini taahhüt etmeniz gerekecektir.

## Paylaşma fikri

Öğretim görevlisi rolünden kolaylaştırıcı rolüne geçmek, öğretmenin içerik ve gerçekleri sunma rolünü kaybetmesi anlamına gelmez. Ancak, moderatör olarak rolü artacaktır ve bu, öğrenciler arasında istenen öğrenme süreçlerini yönetmeyi içerir. Bu özellikle bir konunun tartışılması veya tartışılması gereken durumlar için geçerlidir. Kılavuzlarda bu aynı zamanda “tartışma” veya “paylaşma” olarak da tanımlanmaktadır. “Paylaşmak”, başkalarına ilgi göstermek, neyi başardıklarını, nasıl yaptıklarını, ne düşündüklerini, sebeplerinin neler olduğunu, kendilerini nasıl açıkladıklarını, eylem ve düşüncelerini, fikir ve deneyimlerini bilmek anlamına gelir.

### Bir tartışmaya öncülük etmek veya paylaşmak

İyi bir “yönetim” kriteri şunları içerir:

- Öğrenciler sizden daha çok konuşuyor
- Sadece siz değil, öğrenciler de sorular sorar
- Bir soru sorduğunuzda veya talepte bulunduğunuzda, bir veya ikiden fazla öğrenci cevap verecektir.
- Öğrenciler birbirleriyle en az bir kez soru-cevap sürecini başlatır.
- Paylaşım odaklı kalır: siz (veya öğrenci) karşılaştırın, özetleyin, paylaşımı başlangıç noktasına geri getirin, vb.
- Kişisel ve enerjik: siz (veya öğrenci), belirli bir örnek için, okul dışında ne yaptınız, vb. gibi birkaç öğrenciden kişisel görüş isteyin.
- 15 dakika içinde yalnızca üç veya dört konunun ele alınması için yeterli zaman verin.

### Yazılı geri bildirim

Öncelikle ilginizi çeken birkaç noktaya yanıt vermeyi unutmayın: Öğrencinin neyi iyi yaptığı, sizi nerede şaşırttığı, size göre ana nokta neydi. Ardından, hakkında daha fazla şey duymak istediğiniz bir şey hakkında bir soru veya öğrencinin bir dahaki sefere işleri nasıl farklı şekilde yapabileceğine dair belirli bir ipucu ekleyebilirsiniz.

## 5.5 Ebeveynlere geri bildirim vermek

### Görev:

1. **Metni okumadan önce, ebeveynlere geri bildirimde bulunduğunuzda olumlu ve olumsuz bir durumu hatırlayın.**
2. **Metni okuyun.**
3. **Bu tavsiyeye katılıyor musunuz? Ebeveynlere geri bildirim vermek için kişisel stratejileriniz nelerdir? Meslektaşlarınızla bir şeyler paylaşabilir misiniz?**

**“Oğlunuz iyi ilerliyor. Derslerindeki ilerleme kaydediyor... sadece o şekilde devam etsin”**

**“Dersi anlıyor”**

**“Sınıf arkadaşlarına karşı naziktir”**

Yukarıdaki gibi yorumlar çok açık uçludur ve yoruma açıktır (örneğin, “değer” ne kadar iyidir). Bir ebeveyn için bu, çocuklarının mükemmel sonuçlara ulaştığı anlamına gelebilir ve sonuçlardaki herhangi bir ani bozulma stres ve endişeye neden olabilir. Ayrıca öğretmenin öğrenciye yeterince ilgi göstermediği de görülebilir. Ayrıca gerçekçi değildir ve öğrencinin akademik başarılarında ortaya çıkacak olası sorunları çözme sürecine yardımcı olmaz.

Öğretmenler, ebeveynlerin o anda geri bildirim isteyebilecekleri velilerle gündelik toplantılardan kaçınmaz ve kaçınmamalıdır. Kaçınılmaz olsa da, öğretmenler güvenilir geri bildirim sağlamak için hazırlanmak için birkaç şey yapabilir.

1. **Düzenli olarak kısa anekdotlar toplayın** kalabalık bir sınıfınız var, anekdotların ayrıntılı olmasına gerek yok. Anekdot toplamak için kriterler belirlemek kilit bir unsurdur. Çok önemli olaylara odaklanmalısınız: öğrenci sınıfta ödevi tamamlayamadı, okula ödevsiz geldi, başarısız sınavlar ve testler vb.
2. **Özellikle sınıf öğretmeniyseniz**, başarmak için geri bildirimleri için diğer ders öğretmenlerine danışın. Bunu bir saatten daha kısa sürede başarmak için gözlemlenen performansı ve önerilen çözümleri karşılamaya odaklanın.
3. **Ve okulunuzda veliler için bir geri bildirim sistemi yoksa, bunu müdürünüz ve meslektaşlarınızla birlikte düzenleyin.** Sorumluluklarınızdan ve öğretim hazırlığından ödün vermeyeceğiniz bir zaman belirleyin ve tüm ebeveynlerin belirli bir zamanda müsait olamayacağını unutmayın. Hazır olduğunuzda, onlar da okul topluluğunun bir parçası oldukları için velilere geri bildirim sisteminizi sunun.



4. **Gerektiğinde, programa uygun olmadığında bile geri bildirimde bulunun.** müteakip sınavların ve testlerin olduğu, öğrencinin geçmek için zar zor puan aldığı ve ebeveyni telefonla araması gerekir. Bunu, daha ciddi sorunlardan kaçınmanıza yardımcı olabilecek önleyici bir hareket olarak düşünün. Herhangi bir ebeveyn, özeninizi ve çabakluğunuzu kesinlikle takdir edecektir.
5. **Anekdotalarınızı düzenleyin.** Bu, belirli raporlar ve öneriler sunmanıza yardımcı olacaktır. Anekdotaları öncelik sırasına göre sıralayın. Bazı şeylerden bahsetmeye değmeyebilir.
6. **Geri bildirim için velileri dinleyin ve toplantı sırasında veya toplantıdan sonra not alın.** Ebeveynlere okul dışında olan ve öğrencinin çalışması için önemli olabilecek bir olaydan bahsedin. Ebeveynler, öğrencinizi sizden daha uzun süredir tanıdığı için, çocuklarını en iyi nasıl motive edebileceğiniz konusunda size ipuçları verebilirler.
7. **Ebeveynler sizin takım oyuncularınızdır.** Onlarıkiylenihai hedefiniz öğrencinin akademik başarısını artırmaya en iyi şekilde yardımcı olacak çözümler oluşturmak ve kişisel gelişim için fırsatlar sunmaktır.

Bu basit adımlar, öğretmenin, bazen yalnızca yanlış umut olarak hizmet eden velilere belirsiz raporlar vermekten kendini kurtarmasına yardımcı olacaktır. Doğru ve zamanında olma konusunda verebileceğimiz en iyi “hizmeti” “müşterilerimiz” hak etmektedir.

Öğrenci başarısını etkin bir şekilde izleyen öğretmenler, velileri zamanında bilgilendirerek kolaylıkla yardım sağlayabilirler. İyi bilgilendirilmiş ebeveynler daha sonra çocukları için en iyi düzeltici önlemleri alabilir ve onlara yardımcı olabilir. Böyle bir eylem, öğretmenin sınıfta uyguladığı herhangi bir müdahaleye paralel olarak gerçekleşmelidir. Bu nedenle, öğretmenlerin geri bildirim verirken daha açık ve spesifik olmalarına ihtiyaç vardır.

Öğretmenler, okul yönetimi ve veliler, geri bildirim almak/almak için verimli bir sistemin oluşturulmasına ve uygulanmasına katkıda bulunmalıdır.

The Learning Chronicle'dan alındı: <https://thelearningchronicle.wordpress.com/2012/08/15/giving-feedback-to-parents-its-not-ok-to-just-say-ok/>

